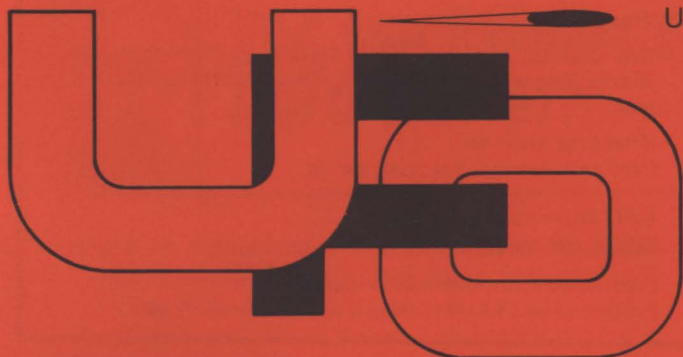

UNIDENTIFIED
FLYING
OBJECTS

NR 1 1981

INFORMATION

ISSN 0346-3540

Här, över Abbeydsgården i Holmestad i Västergötland, blev i oktober för två år sedan sex personer, däribland besättningen i en polisbil och Yvonne Lindström (bilden), vittne till ett märkligt UFO-fenomen. UFO:t passerade på låg höjd över den stora granen vid husets gavelända. Se sidan 4!

SE SIDAN 4

UFO-INFORMATION

Tidskrift för aktuella UFO-händelser och ökad kunskap om UFO-fenomen. Utkommer med 6 nr/år.

Prenumerationsåret på UFO-Information är fr.o.m. 1 jan. — 31 dec.

Redaktionens besöksadress:

Lagmansberga Brunnsgård 596 00 Skänninge. Tel. 0142/440 30.

I redaktionen:

Carl-Axel Jonzon, Tommy Gustavsson — bevakning utländska tidskrifter, textbearbetning m.m.

Övriga medarbetare:

Olle Öhman, Jan Lind, Dezsö Sternoczy, Florent Sickenga, Märta Engzen, Kenneth Eek, Thomas Martin, Lars Nilsson.

Ansvarig utgivare:

Carl-Axel Jonzon. Tel. 0142/440 30.

UFO-Information:

Box 16, 596 00 Skänninge.

Prenumeration och medlemskap:

Postgiro 8 43 25-0 UFO-Information 75 kronor helår.

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mottages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen bör manuskripten skrivas med största möjliga radavstånd på skrivmaskinen. Var god att observera att manus endast skrivs på bladets ena sida!

Skicka bidragen direkt till: UFO-Information, Box 16, 596 01 Skänninge.

För artiklarna svarar författarna. Artiklar och övrigt material ur denna tidskrift får återges helt eller delvis endast efter tillstånd av ansvarig utgivare för UFO-Information.

UFO-Information ser gärna också att våra läsare hör av sig med tips om inträffade händelser av UFO-karaktär — det kan vara något Ni läst om i respektive lokalpress på Er egen hemort eller hört någon berätta. Hjälp oss också samtidigt att lätt få kontakt med eventuella vittnen till UFO-observationer genom att t ex notera telefonnummer eller postadress i breven till oss.

Det underlättar för oss när vi senare kanske undersöker händelsen närmare. Tack på förhand!

OM DU FLYTTAR:

- 1) Använd postens blankett B1. 2050.03 "Adressändring för inländsk tidning", samt meddela din nya adress.
- 2) Frankera med 3 kronor. Pengarna går till UFO-Information enl. avtal med Poststyrelsen och de täcker självkostnaden för präglingen av den nya adressplåten.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

Vad kan kvinnan göra i UFO-arbetet	3
Polis bekräftar, varken flygplan eller helikopter.....	4
Drömmen.....	5
UFO-filmer nu dokumenterade.....	8
Möte med robotufonauter	12
UFO, teori och fakta	14
Kuslig närbkontakt skrämde katt och pojke	17
Okända rymdbesökare i forntida Indien.....	18
Lysande kula	18
Blinkande strålar	18
Polisbil attackerad av UFO	19
Ovanligt kontaktfall i Angola	23

Hjälp oss sprida kunskap
om UFO-frågor
och tidningen UFO-Information!

Ett sätt för Dig att hjälpa oss
nå ut med vår information är att köpa
vår nya dekal — "UFO-Information".

Dekalen

18 x 11 cm,

kostar sju kronor per styck, inklusive porto.

Tio dekaler: 60 kronor.

Hyr Din

STILLBILDSFILM

av UFO-Information!

Vi har låtit iordningsställa
ett antal stillbildsserier som
belyser olika aspekter på UFO-
problematiken. Serierna väntas bli
klara för uthyrning under våren.
Bildserierna kan med fördel användas
vid UFO-sammankomster men också i
skolundervisningen samt i annat
föreningsarbete. Ta gärna kontakt
med UFO-Information
om Du vill veta mer om vårt erbjudande!

Adressen är UFO-Information, Box 16,
59600 Skänninge eller per telefon 0142/440 30.

Vad kan kvinnan göra i UFO-arbetet?

Frågan är berättigad i dessa jämlikhetens tidevarv med kvinnoår och allt vad detta för med sig. UFO-Information kan glädja sig åt ett allt större medlemsantal men också notera, att kvinnorna i allt större utsträckning engagerar sig i UFO-frågan. Tidigare hade vi den uppfattningen, att UFO-intresset helt tycktes domineras av mannen och att kvinnorna inte alls ville närma sig UFO och liknande grupper.

Kanhända har detta berott på att kvinnorna var hårdare knutna till hem, barn och sådana göromål som förekommer i ett hem. Hade hon andra intressen förkvävdes dessa eller fick stå tillbaka för viktigare hemgöromål. Nu då kvinnan på allvar kommit ut i arbetslivet utanför hemmet har hon också fått tid med sina intressen och hobbyer, och framför allt vågar hon ha en uppfattning om saker och ting utan att bli nedtystad av mannen. Detta och säkert även andra orsaker har gjort att vi även inom UFO-rörelsen kan räkna med en betydande ökning av kvinnliga medlemmar. Redan nu är antalet kvinnor inom UFO-Information betydande, men vi önskar självfallet att den trend som börjat så bra skall öka ytterligare.

Anledningen till att jag tar upp det här ämnet är helt enkelt, att jag tycker att det i vårt land borde finnas kvinnor som intresserar sig för UFO-saken och som har tillräckligt av 'go' inom sig för att kunna hjälpa till med förekommande uppgifter inom vår organisation. Varför inte bygga upp kvinnliga UFO-grupper (och mycket annat) som kan främja rörelsens utveckling i Sverige? Varför kan inte den svenska kvinnan visa den övriga världen, att hon har intresse av en större och bättre UFO-rörelse? Säkert finns många dugliga och framåt kvinnor, som kunde ge en vitamininjektion åt ufologin i Sverige!

Nu då kvinnan har yrken liknande männens torde det finnas goda möjligheter att få hjälp med t.ex. analyser av olika slag. Reklamsidan är också underbemannad. Där finns plats för nya, friska idéer. Kanske kvinnan också har större förmåga att förstå olika UFO-händelser liksom hon kan ha lättare att göra intervjuer med personer, som av en eller annan

orsak inte gärna låter sig avlockas vad han eller hon varit med om.

Ja, det finns många aspekter på aktivt kvinnligt deltagande, men det är inte det vi behöver utan **praktiska engagemang**, något påtagligt, något som sätter spår efter sig och helst då goda sådana. Nu förstår jag mycket väl, att frågetecknen börjar infinna sig: Hur skall jag kunna göra något? Jag känner ingen likasinnad på min plats, hur skall jag då göra?

Du kan gå tillväga på flera sätt. Du kan t.ex. ringa eller skriva till oss. Det kan ju vara så, att vi känner till flera intresserade på just din plats. I så fall kan vi hjälpa dig med adressen. Sätt upp en lapp i din affär på anslagstavlan! Det brukar finnas en sådan. Tala med din lokaltidnings red. och säg, att du vill starta en kvinnoklubb. Det bör redaktören nappa på! Skriv insändare om att du tänker starta en UFO-grupp och efterlys intresserade. Du kan få hjälp härifrån med lämpligt reklammaterial t.ex. att dela ut på jobbet eller på annan plats. Och glöm för all del inte bort din egen uppfinningsrikedom.

Du bör ta för vana att alltid nämna, att du jobbar för UFO-Information. På så sätt hjälper du både dig själv och oss. Ju mer vi sprider oss, desto lättare blir det att arbeta på detta något ovanliga område. Åtminstone klassas det 'ovanligt' ännu, till största delen beroende på att de flesta människor inte förstår vad saken egentligen gäller, och vart den kan leda. De flesta tror att vi som sysslar med UFO är lite lustiga till vårt sätt, står ute på nätterna och kikar upp mot himlen i hopp om att få se ett 'tefat'. Sedan går vi hem och inbillar oss att vi sett ett UFO fast det var säkert en satellit eller meteor vi såg, menar medel-
svenson och allt detta bara för att han inte vet vad det faktiskt rör sig om.

Det är detta UFO-Information bl.a. vill råda bot för. Alltså genom upplysning till allmänheten göra klimatet lämpligt för andra efterföljande aktioner. Du som känner för vårt sätt att arbeta, hör av dig till UFO-Information i Skänninge så får vi talas vid närmare.

Jonzon

Polis bekräftar:

Varken flygplan eller helikopter

Den 20 oktober 1978 uppträdde ett underligt himlafenomen över Holmestadstrakten i Västergötland. Sex personer blev vittnen till det sällsamma fenomenet. På en gårdsplan tittade de tillsammans på ett lysande föremål, som uppträdde i lufterummet. Två av dem utgjorde besättningen i en polisbil, som efter påringning från uppskärade människor kommit till platsen. Ett av vittnena har berättat, att poliserna snabbt konstaterade, att det lysande föremålet varken kunde vara ett flygplan eller en helikopter. När föremålet försvann från området, hoppade poliserna in i sin bil och försökte tydligt följa efter i färdriktningen.

Vittnet fru Yvonne Lindström, Abberyd, Holmestad, berättar: -Jag hade varit i pannrummet, som finns i ett litet hus intill bostaden. Jag sprang tillbaka över gårdsplanen. Anledningen till min brådska var, att jag inte ville missa ett TV-program. Ute var det mÅnsken och kallt. Klockan var 19.10 på kvällen. Plötsligt fångades min uppmärksamhet av ett stort lysande föremål, som kom farande på himlen med hög hastighet från Skövdehålet och i riktning mot Kinnekulle - Brännebrona. Föremålet hade fram till ett starkt rött sken. Från dess bakre del lyste det ett pulserande blått och grönt sken. När föremålet var som närmast, var storleken skenbart som en grapefrukt, som man håller upp framför sig. Det var omöjligt att bedöma föremålets yttre konturer, men på dess mitt var det som en stor glasbubbla med ett gult sken. Höjd och avstånd till den underliga tingesten är svårt att ange. Jag bara stod och tittade och glömde både TV-programmet och kylan. Plötsligt sköt en ljusstråle ut från objektets undersida. Det var som ett sökarsljus, som svepte över skogen. Då hade farten minskat betydligt, och nu ändrades kursriktningen tvärt. Föremålet närmade sig, och jag tyckte det hela började bli otäck, så jag skyndade mig in. Fru Lindström berättar vidare: -Jag ringde en väninna, som bor i närheten, och bad henne komma över till mig och titta. Hon talade om för mig att hon sett, hur ett ljussken, strax innan jag ringde, för någon sekund lyst upp det rum, hon satt i. Hon funderade just på varifrån ljuset hade kommit.

Meddelade polisen.

Min väninna kom till mig efter några få minuter, och tillsammans med mina två döttrar fick vi se ett sällsamt skådespel på himlen. Det lysande föremålet rörde sig på olika höjder och i olika riktningar. Förflyttningarna gjordes mycket snabbt, och inget ljud hördes. Vid ett tillfälle stod det stilla i luften en längre tid, för att sedan sänka sig lågt ner över en gård en bit bort. Jag ringde dit, men där var vid till-

fället ingen hemma. Vid det här laget var vi ordentligt rädda, och jag ringde till polisen i Lidköping. Närmaste polisstation, som är i Götene, har ingen bemanning på kvällstid. Jag berättade för Lidköpingspolisen, vad som utspelades inför våra ögon, och bad dem komma. Vi skickar ut en bil, svarade damen, jag talade med. Strax efter jag hade ringt till polisen, försvann föremålet. Jag ringde då upp polisen på nytt och meddelade den uppkomna situationen. Vi kommer ändå, meddelades från polisen.

Poliserna såg UFOt.

Polisbilen kom relativt snabbt till platsen. I samband med polisbilens ankomst uppenbarade sig på nytt det okända föremålet.

-Det rörde sig nu på högre höjd, men vi tyckte trots detta, att det var bra, att poliserna med egna ögon fick se, att vi inte hade fantiserat. När poliserna några minuter hade betraktat föremålet, fastslog de, att det varken kunde vara ett flygplan eller en helikopter. När föremålet försvann med kurs Kinnekulle - Brännebrona, hoppade poliserna in i sin bil och förklarade, att de skulle försöka se, vart föremålet tog vägen. Klockan var då cirka 20.15, avslutade fru Lindström sin berättelse.

Rakryggade vittnen.

Två av vittnena, fru Lindström och hennes väninna, som före den relaterade händelsen inte intresserat sig för UFO-fenomen, blev därefter starkt intresserade. Att de rakryggade står för vad de sett, har de bl a bevisat genom att för egna medel åka till Riksstämman i Enköping den 22 mars 1980 och ställa sig upp till allmänt beskådande inför publiken, då föredragshållaren Henry Svensson från Mariestad åberopade de båda fruarna som vittnen. De båda fruarnas hedrande och resoluta uppträdande gjorde ett mycket starkt intryck på publiken.

Karl

Yvonne Lindström var en av de sammanlagt sex personer som i oktober för två år sedan blev vittne till ett sällsamt fenomen över Holmestadstrakten i Västergötland.

Drömmen

Av Niels Nielsen

(Fortsättning från föregående nummer)

Innan vi sänkte oss tog K till orda och sa: Det är lika bra du tiger med vad du varit med om - ingen tror dig. Jo, du kan berätta det för Kerstin, men det är också den enda. Skulle du till äventyrs, trots det jag sagt dig, ändå berätta det och komma i trångmål som du inte kan klara eller få hjälp med, ska du bege dig till platsen där vi släpper av dig och tänka på oss - då kommer vi till din hjälp.

Plötsligt hade vi landat på samma plats som vi startade från, och innan vi tog adjö av varandra mände K mig på nytt. Glöm inte att tänka dig för, innan du kallar på oss och tala helst inte om händelsen. Vi sa hej och jag stod åter på golfbanan. Konstigt nog brydde jag mig inte om att titta när dom stack, utan gick rakt mot vägen och fram till bilen.

Den var intakt. Var lite rädd för att polisen möjligen skulle tycka att det var konstigt att den stod oläst och övergiven intill bilsprotten, och att man därför skulle ha bogserat den till polisstationen. Vem som helst kunde ju ha snott den för nycklarna satt kvar i rattlåset.

Satte mig bakom ratten och åkte hem till Kerstin och den väntande middagen.

Hon höll på med maten när jag kom. Hej, sa hon och såg direkt på mig att något hade hänt.

Hade nästan väntat mig att du skulle vara hemma när jag kom - sa hon.

Har du gjort något särskilt idag?

Ja, det skulle man kunna säga - svarade jag med en föga naturlig röst. Det är lika bra du fimpar spisen och sätter dig - för det behöver du efter att ha hört vad jag har varit med om idag. Sedan berättade jag alltihop från början till slut.

Hon satt tyst en lång stund och bara tittade på mig och så sa hon: Jaha, nu tänker du naturligtvis berätta det på jobbet i morgon??

Vet inte, svarade jag, men visst är det fantastiskt - eller hur?

Jovisst, men du kan väl hålla tyst några dagar tills du får lite distans till upplevelsen??

Hur det nu är, så är mitt behov att berätta oerhört starkt. Därför berättade jag det så klart för min bästa arbetskompis Evert.

Trots att han visste att jag höll på med UFO och själv var smått intresserad glodde han på mig som om jag blivit galen.

Du har läst så det har stigit dig åt huvudet - sa han och fortsatte: Spola tefaten ett tag så skall du se att du mår bättre efter ett tag. Tänk på något annat. Bilar, båtar, ja, vad som helst.

Men Kerstin tror mig, sköt jag in i ett försök att få honom på andra tankar.

Hon tror dig för att vara snäll - svarade Evert. Den

Artikelförfattaren Niels Nielsen.

man tycker om vill man inte göra besviken.

Det var väl själva fan, hör du jag säger att hon tror mig på riktigt??!!! Prata med henne så får du höra själv!!

Det fattar du väl, sa Evert, att det spelar ingen roll eftersom hon håller på dig och inte vill göra dig illa?

Nu blev jag riktigt ursinnig på den tröga idiot till arbetskamrat som stod framför mig på verkstadsgolvet. Sög tag i honom och ruskade karln i desperat vredesutbrott. Fattar du inte ditt elände till missfoster, att allt jag har sagt är sanning?! Vartenda ord!! Kan du få in det i din skruppna druvhjärna?? - vrålade jag så det hördes över hela den väldiga verkstadslokalen.

Folk strömmade till från alla håll, och när jag såg högen av arbetare runt oss släppte jag Evert - som hela tiden hållit sig lugn och nu tittade på mig som om jag var sjuk samtidigt som han inte sa ett knäpp.

Mitt i röran av folk banade sig min chef fram och frågade vad som pågick. Ni två - sa han och pekade på Evert och mig - följ med mig in på kontoret så får vi reda ut det här!!

Evert gick före och jag lommade efter när jag tänkte: Jaha, nu får man jordens utskällning och kanske sparken på allt elände?

Jaha Nielsen - sa chefen - berätta varför du starta-

DRÖMMEN forts...

de detta oväsen och gav dig på Evert!!

Karl är ju chef och borde vara lite klyftig, så han kanske fattar, tänkte jag och berättade som det var.

När jag var klar satt han och såg konfunderad ut en stund. Så tog han till orda, i det han tittade snällt och välmenande på mig, och sa: Detta är inget att riva upp himmel och jord för - det tror jag även Evert håller med om? Evert nickade instämmande.

Jag tror helt enkelt att du är utarbetad. Vi har alla haft det stressigt sista tiden, och du har också dragit ditt strå till stacken med din utmärkta arbetsinsats - det kan Evert intyga eftersom ni arbetat ihop de sista månaderna. Hur vore det med lite ledighet? Fjorton dagar eller så tills du kommer i form? Betrakta det som extra semester med full lön.

Jag tittade på min chef - trodde inte mina öron. Vad säger karl? Utarbetad? Jag som är känd på hela ASJ som medelmått och som knappt blir svettig vid svetsning högsommarväder i full mundering. Fattar han inte att jag är fullt frisk och vid mina sinness fulla bruk?

Blev arg igen och sa: Jag vill inte ha ledigt och det är inget fel på mig. Inte är jag utarbetad heller. Hur skall jag vara det efter en ledig helg? Ok, sa chefen. Återgå till jobbet och lägg av med tefatsnacket, så glömm vi hela historien.

Hemkommen berättade jag vad som hänt. Där ser du, sa Kerstin - ingen tror dig. Kan du inte hålla tyst nu då?

Så fan heller, svarade jag. Jag talar sanning och nänn ordning måste det väl ändå vara?

Dagen efter var jag i gång på nytt och berättade för alla som orkade lyssna. Gapflabb och idiotförklaringar haglade över mig på nytt. Naturligtvis nådde det min chef, som kallade in mig igen.

Inte ens din förman gick fri från ditt tefatsnack, trots att jag har talat om att du skall sluta med det. Du måste ha klart för dig Nielsen, att du stör arbetsron och din omgivning med ditt surr.! Vi kan inte ha det så här längre för klagomålen har varit för många. Du måste välja mellan att bli avskedad eller söka läkarhjälp. För som jag ser det är du i psykisk obalans. Tid är beställd för dig på lasarettet i morgon. Jag vill inte sparka dig, så detta kan du väl göra?

Ok, jag skall gå.

På psyket började psykiatern försiktigt med en massa rundsnack om händelser i människans undermedvetande o s v. Övergick sedan till surr om inbillade händelser, som i vissa fall kunde upplevas som verkliga på grund av att vissa spärrar i hjärnan inte fungerar som dom borde göra, m m. Han pladdrade både länge och väl om allt annat än mig och det jag varit med om, så jag avbröt honom. Snacka så jag fattar vart du vill komma - sa jag.

Han skruvade på sig, tydligen illa berörd, och sa:

du har upplevt något som verkar överkligt. Blir du sur om jag ordinerar dig vila och något lugnande? Och även sjukskriver dig en tid? Missförstå mig inte - jag vill ditt bästa.

Här sitter en psykiater som skall förstå sig på folk och så vill han stoppa piller i en frisk människa och sjukskriva. Till på köpet är han fräck nog att säga att han vill mitt bästa. På nytt rann sinnet på mig och jag öste allsköns galla över honom. Svor och domderade medan jag gick av och an i rummet när jag skrek ut min ilska över inkompetenta pillertrillare.

Plötsligt slås dörren upp och in rusar tre vitklädda personer. Dom kastar sig över mig och drar en tvångstroja över mig.

Jag sparkar, vrålar, slår, sliter och drar för att komma loss - till ingen nytta. Känner ett stick i låret och slocknar som ett ljus.

Vaknar i ett kallt, vitkalkat rum på Sätters sjukhus, liggande fastspänd i en säng med 'tröjan' på.

In kommer en läkare - öppnar käften på mig och säger att jag skall svälja tabletterna han stoppar i mun på mig.

Har inget val. Blir susig som om jag är på fyllan. Allt är suddigt och jag sjunker in i en flummig värld av passivitet - där allt flyter och ingen bryr sig om någonting.

Men någonstans bakom alla dimmor vaknar mitt jag till liv och försöker återföra mig till verkligheten.

Försöker minnas när jag åt sist för att få ett tidsbegrepp - men misslyckas. Enda ljuset i rummet är från en naken glödlampa i taket. Låtsas sova när tre personer kommer in. Känner nälsticket i låret och slocknar på nytt.

Nästa gång jag vaknar befinner jag mig i en sjukhussal med patienter runt mig. Alla ser apatiska ut där dom ligger och glori i taket.

Reser mig och går fram till min sänggranne. Frågar varför han är här. Ingen reaktion. Hör han illa? Tar i så det ekar i salen - fortfarande ingen reaktion.

In rusar fyra man, trycker mig mot sängen och kör en spruta i häcken på mig - slocknar på fläcken.

När jag åter vaknar står det klart för mig, att jag aldrig kommer härifrån om jag inte är medgörlig - om ens då...

Beslutar spela medgörlig. D v s lullig, apatisk och flummig i största allmänhet. Alla tabletter låtsas jag svälja - spottar ut skiten när ingen ser det.

Ibland måste jag svälja medicinen på riktigt för att inte bli misstänkt. Blir avtrubbade varenda gång och när dom så smått börjar verka, växer mitt motstånd och frihetslängtan sig starkare och starkare. Måste ta mig härifrån på något sätt. Så föds rymningsplanen

Tiden gick och jag låtsades tillvänjd - ett tillstånd som man ville ha mig i utan medicin.

DRÖMMEN forts...

Spelade så bra att jag till sist får lov att promenera utanför sjukhuset. Promenaderna är korta och alltid i sällskap med två vårdare.

Invägar dem i falsk säkerhet, då jag alltid går samma väg varenda dag och på samma tid. Rutinen sitter i ryggraden på mina vårdare, när dagen för rymningen skall ske.

Det var en grå, mulen och trist dag. Det blåste lite småsnålt och regntunga moln gjorde att vårdarna klädde på sig ordentligt.

Jag gick ut som vanligt i min tunna sjukhusdräkt och ynkliga filttofflor på fötterna.

När jag som vanligt var cirka 100 meter före vårdarna vid infarten till sjukhuset vek jag aldrig runt hörnet, utan lade in högsta växel och kutade allt jag var värd. Sprang som om mitt liv hängde på en skör tråd. In bland träd, buskar, över bäckar, längre och längre in i den skyddande skogens mörker. Sprang och flåsade så hjärtat höll på att sprängas i kroppen på mig.

Måste ta mig till Falun, till Gruvriset där räddningen fanns. Var helt sönderripen när jag kom fram till Golfbanan mitt i natten.

Tofflorna tappade jag i skogarna kring Borlänge, och fötterna var uppfälta med stora kötsår. Kläderna hängde i trasor på min kropp.

I hållande ösregn står jag och ber dem komma. Jag varken hör eller ser det - de bara är där.

K går mig till mötes. Du lyssnade inte, sa han. Du har kallat på mig - har du gjort ditt val?

Men Kerstin då?

Hon har gjort så gott möjligheterna tillät.

Följer du med finns ingen återvändo - det vet du.

Tänkte snabbt. Är efterlyst, blir inspärrad för tid och evighet om man får tag på mig. Vilken nytta har Kerstin då av mig? Följer jag med kan jag ta mig tillbaka på något vis.

Ok, jag följer med!!

Kom ihåg vad jag sa, sa K. Du har gjort ditt val och står för det? Du ångrar dig inte?

Nej!!

Kom så åker vi.

Det kändes konstigt att lämna jorden, Dalarna och Falun för gott. Undrar hur Kerstin skulle reagera när hon var säker på att jag hade åkt iväg, istället för att vara inspärrad och förslöad till oigenkännlighet?

Tänkte hon möjligen som jag, att jag säkert kunde ta mig till jorden på ett eller annat sätt längre fram? Nåja, bättre att vara på väg till friheten än att förlora sin personlighet, även om framtiden var oviss.

Vi landade på samma plats, och jag blev lite förvånad över att det rädde samma slags konstiga 'dagsljus' som förra gången. Frågade om det var dag eller natt. -Vi har varken dag eller natt, fick jag till svar. -Det ser alltid ut så här på planeten.

Det märkliga, 'artificiella' och tonade blågrå ljus, som täckte himlen, verkade som något slags ljusrörssken.

Jag kom åter in i samma byggnad, där det satt personer som diskuterade med varandra. Några tittade upp och nickade till hälsning. Jag nickade hälsande tillbaka och följde min räddare in i en liten tillbyggnad, som visade sig vara en lägenhet om två rum och kök. Bortsett från att det inte fanns några fönster, såg det ut som en vanlig enkel lägenhet. -Detta är din lägenhet, sa han. -Är det något du önskar, utöver det som finns, så säg till. I morgon börjar du din förmansplats i livsmedelsfabriken. Kom när du vaknar. God natt och sov gott min vän.

Vaknade av att det var någon som rumsterade om i lägenheten. Eftersom jag inte hade någon klocka, visste jag inte om det var morgon eller natt. Tassade försiktigt ut ur sängkammaren och kom ut i köket där det stod en kvinna i 25-års åldern, som var igång med matlagning. Måste var käk till mig tänkte jag och hälsade henne godmorgon. Hon vände sig om och tittade uttrycksöst på mig samt fortsatte med matlagningen, som om jag inte fanns till. När hon var färdig gick hon sin väg utan ett ord.

På fabriken frågade jag vem kvinnan var. -Hon är din hushållerska, sa min nyvunna vän, som jag sedermera kom att hänga ihop med. Han berättade att han var från Frankrike, och hade varit här en längre tid. Hur länge sa han aldrig. Ville kanske inte, och jag frågade inte. Fattade inte vad jag skulle göra på fabriken, för det var ingen som talade om vad jag skulle göra, så jag drev omkring och tittade.

Mest nyfiken var jag på farkosterna, som stod parkerade utanför. Jag frågade fransosen, om han hade lust att följa med mig ut och kolla? -Visst, sa han. -Vad vill du se?

-Ja, egentligen vill jag inte se 'tefaten' än, men säg mig en sak - jag får så mycket pengar att jag kan bada i dom - utan att göra något. Hur kommer det sig? -Jo, sa han, -pengarna är till för varorna som du måste ha till vatten, sprit, mat och licens.

-Men kläder då? frågade jag.

Min vän skrattade och sa: -Nya kläder får du, när de gamla är slitna. Tvätt behöver du inte tänka på, för det är steril miljö vi lever i. Mat betalar du för, liksom vatten. Vatten är dyrt, mycket dyrt och det hämtar vi bl a på jorden. Sprit däremot tvättar vi oss i, och det kan du få hur mycket som helst av. Det är syntetiskt, och vi tillverkar det själva. Du kan dricka det om du vill, men det är ingen som gör det. Vattnet har samma värde här som sprit på jorden. Dyrt och åtråvärt. Det dricks med värdighet och andakt, när vi har fest. När du varit här ett tag förstår du vad jag menar.

Fortsättning på sidan 16

UFO-filmer nu dokumenterade

Många människor har kunnat filma UFOs men inte många av dessa filmer har blivit publicerade. Ett av bevisen för UFOs existens är filmerna, vilka dock nonchalerats av de flesta forskare. Vid det här laget har författaren samlat över 50 filmer, men bara sex av dem har blivit mycket uppmärksammade.

23 oktober 1949, Norwood, Ohio, USA.

Detta är den första kända filmen av ett oidentifierat flygande föremål. Pastor Gregory Miller såg ett ovanligt, ljus föremål som glödde på himlen. Han tog snabbt fram sin 16 mm filmkamera, som var laddad med svart-vit film, och lyckades ta ungefär 20 meter film av föremålet innan det försvann.

Juni 1950, Louisville, Kentucky, USA.

Al Hixenbaugh lyckades med sin 16 mm kamera, som var laddad med svart-vit film, ta några meter film av ett klotformat UFO som flög omkring på himlen. Hans film är med säkerhet den första filmen av ett mystiskt föremål, vilket ännu efter 30 år inte blivit identifierat.

15 augusti 1950, Great Falls, Montana, USA.

Detta var den första färgfilmen, men inte av ett okänt flygande föremål, utan av två! Fotografen hette Nicholas Marianna. Han förberedde sig att filma en baseball-match, när han lade märke till två lysande föremål på himlen. Han lyckades ta ungefär sju meter film. Vare sig amerikanska flygets experter eller andra skeptiker kunde förklara vad de två föremålen var.

2 juli 1952, Tremonton, Utah, USA.

Officeren Delbert C Newhouse lyckades filma en hel 'eskader' av UFO med sin 16 mm kamera. De föremål Newhouse filmade var identiska med de på Mariannas film. Efter detaljanalys av Newhouse film, tvingades flygvapnet medge, att de hade något i sina händer, som de inte kunde förklara.

29 juli 1952, Miami, Florida, USA.

Genom att använda en 16 mm film med en hastighet av 24 bilder i sekunden, lyckades Ralph Mayher ta en film av ett höghastighets-UFO. Mayher behöll fem bilder av filmen för att han själv skulle kunna studera dem. Resten skickade han till flyget. Han fick aldrig tillbaka filmen, och mottagarna förnekade, att de någonsin hade fått någon film. Filmen var dock så viktig, att en CIA-agent försökte tysta ner Mayher.

1 augusti 1952, Wright Patterson, flygbasen, Ohio, USA.

Två jetplan jagade ett UFO över Wright Patterson-basen. Ett av planen hade en filmkamera ombord, som lyckades ta några bilder, innan föremålet försvann. Det spårades på radar och manövrerade då med oerhörd fart. Flygvapnets experter försökte förklara föremålet som en ballong. Denna förklaring återtogs, när man började reflektera över att 'ballongen' lyckats flyga ifrån de två förföljarna.

16 november 1952, Landrum, South Carolina, USA.

Hundratals människor nära Florence (S C) hade observerat ett stort tefatsformat UFO. Omkring sex minuter senare observerades en grupp runda, glöddande föremål över Landrum. David S Busch, som var en av vittnena, tog ungefär 15 meter film genom att använda en 8 mm film med telefotolins. Ingen information om den har släppts ut från flygvapnet, dit den skickades.

12 augusti 1953, Ellsworth Air Force Base, USA.

Två jaktplan jagade ett flygande tefat i flera minuter, vilket senare vände om och följde flygarna tillbaka till basen. En film av föremålet togs av Lawrence J Tacker, då anställd vid flyget. Han uppgav, att filmen blivit undersökt och att alla föreliggande data kontrollerats samt att fallet fortfarande var oförklarat. Filmen har inte släppts ut för vetenskapligt studium.

31 augusti, Port Moresby, New Guinea.

T C Drury tog en film av ett UFO som lämnade ett 'släp' efter sig. Det steg sedan rakt upp och försvann. Mr Drury lämnade över filmen till säkerhetstjänsten, som i sin tur skickade den till Wright Patterson-basen i Ohio. Sedan dess har den filmen inte syns till.

30 juni 1954, Skandinavien.

Tre flygplan som hade med sig vetenskapsmän, journalister och flera andra passagerare, flög nära Lifjell, Danmark, för att studera solen. Efter ett tag observerades två skinande 'tefat', som flög förbi planet. Ungefär 50 vittnen observerade det. Chefen för kamerateamet, John Björnulf, lyckades med sin 16 mm kamera ta ungefär tio sekunders film på de två föremålen. Filmen visades på TV i USA 1954.

1 december 1957, Los Angeles, Californien.

Ralph Benn fick veta av sin son att det var några 'konstiga föremål' som flög på himlen. När Benn sprang ut, såg han inte till något. Några minuter senare fick han se sex farkoster som sakta flög i formation över himlen. Föremålen var ovala och gråvita. Benn tog ungefär två meter film med sin 8 mm Keystone Caprikamera. Fyra prickar av ljus dök upp på filmen. Filmen framkallades och analyserades av flygvapnet. De ansåg att prickarna var väderballonger. Den enda haken i deras förklaring var, att ballongerna flög mot vinden, vilket de inte kunde förklara.

3 januari 1958, Hawaii.

Cliff deLacy tog 90 sekunders film av nio UFO som flög i formation. En analys av filmen visar att föremålen var av okänt ursprung.

28 juli 1959, Corpus Christi, Texas, USA.

Ray Stanford och en vän till honom tog två filmer av ett påstått UFO. Mr Stanford använde en K-51 Executive kamera med en 75 mm Kern Yvar telefoto-lins, som han tog ungefär 20 meter färgfilm med. Ingen av filmerna visar klart de två föremålen i fråga. Enligt mr Stanford var detta den andra observationen.

9 februari 1959, Imperial Beach, Californien, USA.

James M Purdon, maskinist vid West Coast Aviation Company, tog ett par meter film av ett ljust föremål med en ljusring omkring sig. Purdon ville inte lämna in filmen för analys, eftersom den innehöll en del personliga scener.

11 april 1960, Hazel Green, Wisconsin, USA.

Mary Jo Curwen tog flera meter färgfilm på tre svängande UFOs. Det kan även sägas att hennes formella redovisning av iakttagelsen, inte stämmer med det filmen visar. Ingen analys av filmen har gjorts än så länge.

22 januari 1961, Eglin Air Force Base, Florida, USA.

När Harry Caslar höll på att filma sin son, lade han märke till ett UFO som närmade sig över en sjö. Han lyckades ta en bit film av föremålet med sin 8 mm kamera. Filmen visar ett cigarrformat föremål som gör en U-sväng och försvinner ut mot havet igen. Filmen har ej varit åtkomlig för analys.

29 maj 1961, Newark, Ohio, USA.

Mellan klockan 22 och 24 observerade Craig Seese och fyra andra vittnen tre glödande föremål. De filmades av Craig, som använde en Brownie 8 mm filmkamera laddad med färgfilm. En analys av filmen visar, att föremålen mycket väl kan vara äkta UFOs.

29 september 1961, Warrenton, Virginia, USA.

Harvey Savage och några kamrater till honom observerade ett föremål på himlen med en utdragen päron-formad svans. När Savage började filma föremålet med sin 16 mm Bell and Howell kamera, ändrade UFOt position, för att sedan snabbt flyga iväg. Savage lyckades ta flera meter film. Ingen definitiv analys har gjorts hittills.

21 december 1962, Angel Falls, Venezuela.

Ali R Diaz befann sig ombord på ett turistplan, på semesterresa till Angel Falls, då han observerade ett föremål som steg upp ur djungeln under honom. Diaz lyckades ta en färgfilm av föremålet. Filmen har klarat alla fotografiska analyser och utgör en av de starkaste bitarna i det bildmässiga beviset för UFOs existens. Efter analyserna försvann filmen mystiskt.

1965, mellersta Tyskland.

Friderick Steckling fick tillfälle att ta nästan tio meter färgfilm av en hel svärm av UFOs. Först flög föremålen i oregelbunden formation, för att sedan formera sig perfekt om grupper på tio. Träd och annan skogsvegetation styrker förklaringen att föremålen var av okänt ursprung. Stecklings film är ett av de starkaste bildbevisen för UFOs existens.

1 april 1966, Cannock, England.

Joan och Thomas Oldfield befann sig ombord på ett flygplan, från British Airways, då Thomas upptäckte ett underligt föremål en bit från höger vinge. Han fick snabbt tag i sin 16 mm filmkamera och lyckades ta flera meter film (färg). En grundlig analys av filmen avslöjar, att den otvivelaktigt är äkta. Den utgör därför ett synnerligt starkt bevis för UFOs existens.

15 april 1966, Santa Catalina, Californien, USA.

Leeland Hansen och en vän till honom befann sig i en helikopter, när de fick syn på ett ljust tefatsformat föremål. Hansen tog 11 sekunders klar färgfilm

UFO-filmer nu dokumenterade

av föremålet. Dataanalys av filmen avslöjar, att den är absolut äkta.

23 juli 1966, Lost Creek, Virginia, USA.

John Sheets och en vän till honom var på väg till en baseballmatch. Då fick de plötsligt syn på ett enormt flygande tefat, som höjde sig upp i luften ovanför ett berg. Snabbt laddade Sheet sin 16 mm kamera med färgfilm och tog sedan ungefär tre meter film, innan föremålet försvann. En analys visade, att det var ungefär 3,65 meter i diameter.

9 mars 1967, Moline, Illinois, USA.

Polisman William Fisher var i tjänst klockan 13.30 då han fick syn på ett strålende föremål på himlen. Fisher lyckades ta flera meter film, innan föremålet försvann. Analys av filmen ger ej besked om föremålets natur. Fishers film är dock ett starkt bevis för UFO.

Våren 1967, Alberton, Australia.

Ellis E Mathews tog 50 rutor film av ett ljust föremål, som flög över hans hus. En vetenskaplig analys av filmen visar att föremålet är av okänt ursprung.

1 november 1967, Sonora, Californien, USA.

När filmen togs var inget föremål synligt, men framträdde när den framkallats. Den 27 december lyckades samma team ta en annan film. Condon-kommittén drog slutsatsen, att ingen av filmerna var bluff, men de ville inte göra några kommentarer om de två filmerna.

7 december 1967, Sorino, Italien.

Alberto Bomini var ute och filmade i närheten av ett busksnår, när han fick syn på ett föremål som steg upp mot himlen över ett närliggande fält. Han riktade omedelbart kameran åt det hållet och började filma föremålet. Bomini lyckades ta flera meter färgfilm. Filmerna har ännu inte analyserats.

1968, Italien.

En man som vill förbli anonym, tog flera meter film av ett stort glödande diskusformat föremål. Trots att hans film tillhör de tydligaste UFO-filmerna har dess äkthet ännu ej undersökts.

15 december 1971, Oxfordshire, England.

Sex personer i ett TV-team observerade ett ljust, glödande föremål. TV-teamet lyckades ta en film av det med en 16 mm kamera laddad med färgfilm. En fullständig analys av filmen har ej ännu utförts.

December 1973, Oak Ridge, Tennessee, USA.

Under slutet av en UFO-våg som uppträdde 1973, lyckades Howard Whetsel och R Clough ta det årets enda kända UFO-film. Filmen täcker över 30 olika observationer på en över 90 meter lång film. Filmsekvenserna har blivit undersökta av APRO (Nat. kommittén för undersökning av luftfenomen). Den utgör ett mycket starkt bevis för UFO.

31 mars 1974, Frankrike.

Michael Bonne höll på att filma några träd på sin tomt, när han observerade ett ovalt föremål som lämnade ett moln på himlen, för att senare återvända till det. Fastän filmen är mycket imponerande så har dess äkthet ej kunnat fastställas.

15 juni 1974, Prescott, Arizona, USA.

Ett vittne som föredrar att vara anonym, filmade ett triangelformat föremål i ungefär 55 sekunder med en 8 mm kamera. Enligt en del analyser verkar filmen vara äkta.

15 mars 1975, Hinwill, Schweiz.

Ralph Meier, som enligt rapporter lyckats ta flera hundra fotografier av UFOs, uppger också att han har filmat dem. Hans 16 mm färgfilm visar tydligt ett föremål, som påstås härstamma från Plejaderna. Meier påstår sig också ha haft 103 'kontakter' med utomjordiska varelser från samma stjärnbild. Filmen är bluff, och borde anses lika trovärdig som Meier säger sig ha rest bakåt i tiden, där han har fotograferat dinosaurier!

31 december 1978, Nya Zeeland.

Journalister, som höll på att undersöka en UFO-historia, fick plötsligt syn på ett ljust, runt föremål, som flög över himlen. Omedelbart vände de kameran mot UFOt, och lyckades ta flera meter film av föremålet. Filmerna har blivit noggrant undersökta av tjugo olika vetenskapsmän. Den är utan tvivel helt äkta!

Av den här översikten över UFO-filmer kan flera slutsatser dras:

A. Det finns en stor mängd filmer av UFOs, och många som anses vara äkta. Det kan även sägas, att UFO-filmer bör betraktas som ett mycket starkt bevis för UFOs existens.

B. Det är mycket flera filmer än fotografier som är äkta! Av 850 fotografier som undersökts av Ground Saucer Watch, har bara 49 ansetts vara äkta. Hela 95 % skulle alltså vara falska! Av 49 filmer har bara åtta stycken ansetts vara förfälskade!

C. De klaraste äkta UFO-filmerna innehåller en dagsljusdiskus av den 'vanliga' tefats-formen. Flera av filmerna, som är tagna på dagen såväl som på

natten, visar ljusa, glödande runda föremål.

Det borde göras en mera ingående studie av UFO-filmer, och det borde också göras påtryckningar på amerikanska flygvapnet, så att de släpper de hemligstämplade, kända UFO-filmerna.

Om du som känner till en UFO-film, som inte tagits med i denna samling, skulle vilja bidra till ett mera ingående studium av UFO-fenomenet, kan du kontakta redaktören på UFO Report. Ditt namn kommer inte att nämnas i samband med filmen ifall det begärs.

Källa: UFO Report, Oktober 1980, Volym 8 Nr 5.

DATUM	PLATS	TID	FILMTYP	LÄNGD	UTVÄRDERING
49-10-23	Norwood, Ohio	—	16mm s/v	23 m ung.	Ingen
50-06-15	Louisville, Kentucky	—	16mm s/v	—	Äkta
50-08-15	Great Falls, Montana	11.30	16mm färg	7,5 m ung.	Äkta
51-07-14	White Sands, New Mex.	—	16mm färg	60 m ung.	Äkta
52-07-02	Tremonton, Utah	11.10	16mm färg	17 m ung.	Äkta
52-07-29	Osceola, Wisconsin	—	16mm s/v	16 m ung.	Ingen
52-07-29	Miami, Florida	19.30	16mm färg	9 m ung.	Äkta
52-08-01	Wright P. AFB, Ohio	—	8mm s/v	—	Äkta
52-11-16	Landrum, S. Carolina	17.00	8mm färg	—	Antag. äkta
53-03-03	Luke AFB, Arizona	—	16mm s/v	15 m ung.	Ingen
53-11-12	Ellsworth AFB	—	—	—	Inte utsläppt
53-11-31	Fort Moresby, Nya G.	—	—	—	Inte utsläppt
1953	Bad Hersfeld	17.35	16mm s/v	12 m ung.	Äkta
54-06-05	Woomera, Australien	—	8mm s/v	—	Linsflamma
54-06-30	Skandinavien	14.17	16mm färg	11 m ung.	Äkta
1955	Florida	—	färg	—	Antag. äkta
56-09-18	California	—	8mm färg	2 m ung.	Tvivelakt.
57-12-01	Los Angeles, California	—	8mm färg	1,8 m ung.	Äkta
57-12-05	Cincinnati, Ohio	—	8mm färg	—	Ingen
57-12-12	Duncansville, Texas	—	8mm färg	—	Ingen
58-01-03	Hawaii	16.00	8mm färg	20 m ung.	Antag. äkta
58-01-05	River Forest, Illinois	—	8mm färg	—	Ingen
Juni, 1958	Bakersfield, California	—	8mm färg	—	Äkta
59-02-09	Imperial Peach, Calif.	16.20	16mm s/v	20 m ung.	Ingen
59-06-28	Corpus Christi, Texas	14.30	—	—	Tvivelakt.
Mars, 1960	Dubuque, Iowa	17.55	16mm färg	—	Äkta
60-04-01	Cannock, England	—	16mm färg	—	Äkta
60-04-25	Shelby, Montana	—	16mm färg	21 m ung.	Ingen
60-05-11	Hazel Green, Wisconsin	—	8mm färg	6 m ung.	Tvivelakt.
60-06-07	Champaign, Illinois	—	8mm färg	—	Ingen
61-01-22	Eglin AFB, Florida	16.45	16mm s/v	—	Ingen
61-05-29	Newark, Ohio	22.00	8mm s/v	—	Antag. äkta
61-09-29	Warrenton, Virginia	—	8mm färg	9 m ung.	Ingen
62-12-05	Vandenberg AFB, Calif.	—	16mm färg	—	Venus
62-12-21	Angel Falls, Venezuela	—	8mm s/v	—	Äkta
64-08-09	Colorado Spr., Colorado	—	16mm färg	—	Ingen
65-02-26	Silver Spring, Maryland	—	8mm färg	—	Ingen
1965	Mellersta Tyskland	—	8mm färg	—	Antag. äkta
66-04-15	Santa Catalina, Calif.	14.15	8mm färg	—	Äkta
66-07-23	Lost Creek, Virginia	—	16mm färg	—	Tvivelakt.
Jan., 1967	Camarillo, Calif.	—	16mm färg	—	Ingen
67-03-09	Moline, Illinois	13.30	16mm färg	5 m ung.	Äkta
67-03-19	Yonkers, New York	—	8mm färg	3 m ung.	Ingen
Våren 1967	Alberton, Austral.	20.15	16mm färg	18 m ung.	Äkta
67-11-01	Sonora, California	—	8mm färg	—	Äkta
67-11-18	Covington, Indiana	—	16mm färg	20 m ung.	Ingen
67-12-07	Torino, Italien	—	16mm färg	—	Ingen
67-12-27	Sonora, California	—	16mm färg	—	Äkta
Våren, 1968	Benedum Airp. W V	—	16mm färg	18 m ung.	Bluff
1968	Italien	—	8mm färg	—	Ingen
71-12-15	Oxfordshire, Eng.	—	16mm färg	—	Ingen
72-11-30	Seattle, Wash.	—	16mm färg	—	Äkta
Dec., 1972	Trelleborg, Sverige	—	8mm s/v	—	Ingen
73-09-09	Manchester, Goerg.	—	—	—	Äkta
Dec. 1973	Oak Ridge, Tennessee	—	16mm färg	—	Äkta
74-03-31	Frankrike	—	16mm färg	—	Ingen
74-06-15	Prescott, Arizona	—	8mm färg	45 m ung.	Äkta
75-03-15	Hinwill, Schweiz	—	8mm färg	90 m ung.	Bluff
76-10-23	Australien	—	16mm färg	—	Äkta
78-12-31	Nya Zeeland	—	16mm färg	23 m ung.	Äkta

Möte med robotufonauter

Den 9 januari 1976, något efter kl 1900, kör M Jean Dolecki sin lilla lastbil på den landsväg som förbinder riksväg 531 (Grenoble-Valence) med vägen till Pont-en-Royans, och han befinner sig i närheten av St-Jean-en-Royans.

Dolecki är väl förtrogen med denna väg, vilken erbjuder bilisten körning genom pittoreska områden i trakten av Royans & Vercors.

Inte långt därifrån ligger den lilla byn Echevis. Dolecki bor i denna by, tillsammans med sin hustru, som är konstnärinna, och deras dotter. Han är av polskt ursprung, 55 år gammal, och driver en firma som underhåller centralvärmeinstallationer.

Denna fredag är Dolecki på väg hem efter en ansträngande arbetsvecka. Kvällen är tät och mycket mörk. Plötsligt får han syn på ett mycket ljusstarkt klot, som befinner sig högt upp på himlen. Först kastar han bara en blick på det.

Men klotet förlorar höjd, sänker sig snabbt och verkar komma i riktning mot honom. Dolecki saktar farten och stirrar på detta skådespel. Inga detaljer undflyr honom, ty denne före detta sjöman har en mycket skarp syn.

'Jag fick intrycket att det var en stor glob, som i någon mån påminde om sådana som brukade finnas på kaféer', förklarar han. 'Den glänste som om den var täckt med silverfolie. Jag var helt inställd på att den skulle krascha rätt på bilen eller mitt i vägen.

Jag bromsade in och körde in till högra vägkanten, fullständigt fascinerad av detta ljus. Jag stängde av tändningen, lämnade strålkastarna tända och gick ur bilen. Vad Dolecki sedan såg lämnade honom fullständigt andlös.

'Den glänsande sfären var där, cirka 100 meter bort, men nya ljus hade nu tänts och dessa lyste upp den mycket kraftigt. Den var mycket stor, minst 12-14 meter i diameter ... Den övre delen var större än den nedre. Jag tror inte att maskinen vilade direkt på marken, ty bottendelen utsände ett sällsamt ljus, som inte mattades av runt den. På varje sida av toppen kunde jag se något som liknade vibrerande solenoider (en solenoid är en strömspole, d v s en metalltråd som lindats i spiral runt en cylinder. Då

strömmen släpps på bildas ett magnetfält.). Själva 'taket' verkade också vibrera.'

'Jag erkänner att jag var rädd. Jag drog mig bakåt några meter, men vågade inte gå in i bilen. Sedan öppnades en dörr i den övre delen av UFOt, och denna verkade vara två meter hög. Jag kände mig mer och mer illa till mods. Plötsligt uppenbarade sig tre figurer i öppningen -- tre figurer som verkade iklädda dykardräkter av aluminium.

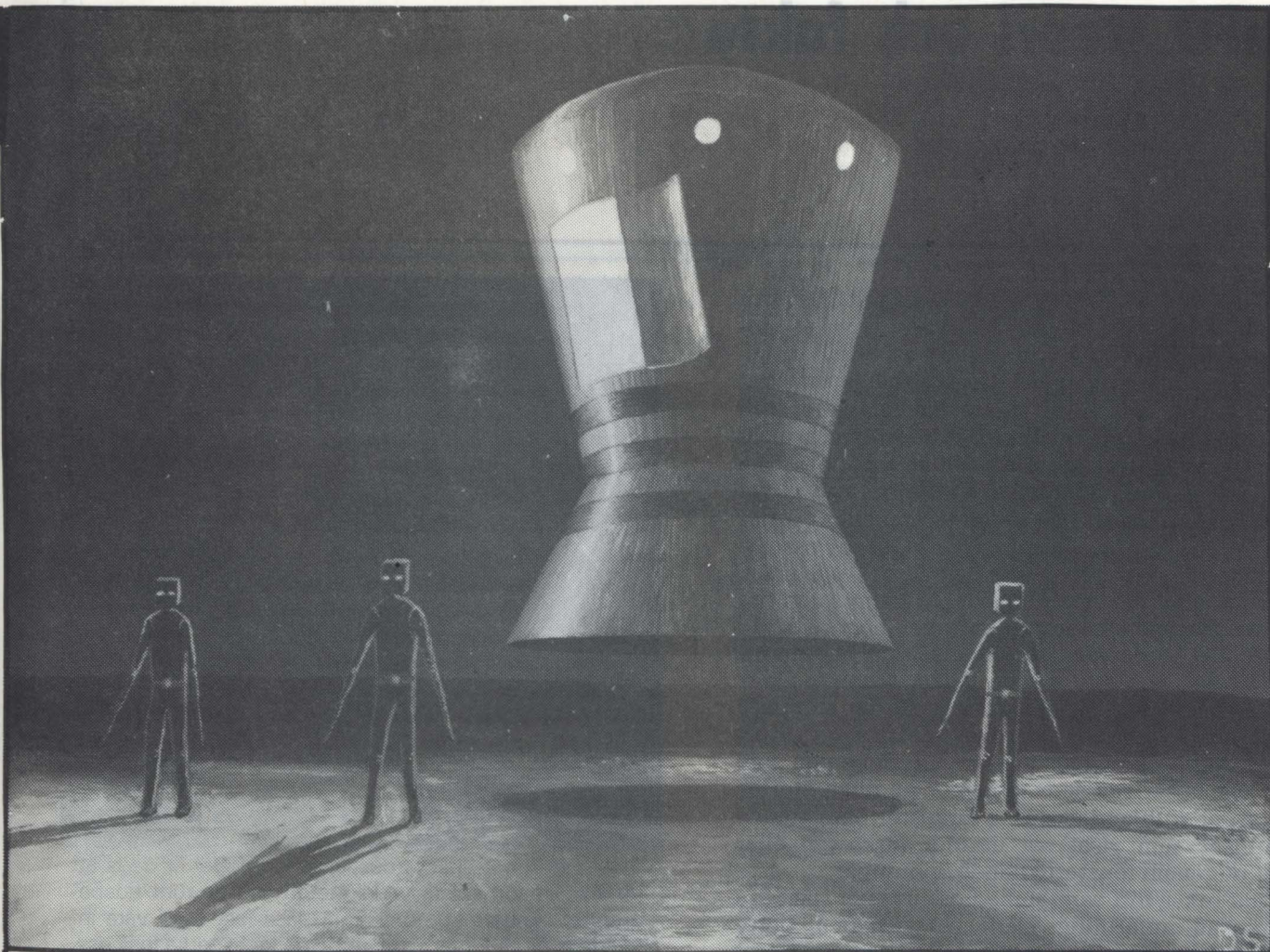
'De var inte människor, nej då! Det kan jag försäkra er! De var snarare robotar, lika långa som dörrens höjd, och de rörde sig med mekaniska rörelser, utan mjukhet. De steg ned mycket snabbt från maskinen.

'Jag såg då, att de hade små ben, och i stället för armar hade de ett slags teleskopiska stänger som liknade metspön. Vad gäller deras huvuden, finner jag det svårt att beskriva dem ... något odefinierbart, fyrkantigt är allt jag kan säga.'

'De tre varelserna rörde sig bort från farkosten. Inte långt, endast några få meter. De rörde sig som mekaniska dockor, med hopp, och deras stänger -- deras armar, om ni så vill, svängde uppåt och nedåt. Jag rörde mig inte, jag kunde knappast andas. Jag kunde endast tänka att mina strålkastare, som var tända, skulle dra till sig deras uppmärksamhet. Men icke så ... de verkade inte ens lägga märke till min närvaro.'

'Efter cirka tio minuter äntrade robotarna åter sin maskin. Dörren stängdes och ljusen släcktes utom i den övre delen, som fortfarande utsände samma bländande vita ljus. Därefter lyfte maskinen och försvann med svindlande hastighet. Jag gick in i min bil. När jag väl satt mig tillrätta i bilen gjorde jag korstecknet. Jag skakade så mycket, att jag inte kunde starta. Men det fanns bara en sak jag ville göra, och det var att åka hem.'

'Något senare, när jag var på väg, tänkte jag att jag, som aldrig öppnat en science-fictionbok och som avskyr filmer av den sorten, och som aldrig varit intresserad av flygande tefat eller utomjordiska varelser, just hade råkat ut för en händelse som jag inte vill önska någon att uppleva, och som jag gärna hade velat avstå från!'

— Jag fick intrycket av att UFO:t liknade en stor glob och glänste som silverfolie. De tre varelser som uppen-

barade sig runt farkosten liknade robotar, berättar Jean Dolecki.

När han äntligen kommit hem, sätter han sig vid bordet, där hans fru och dotter redan satt sig att äta utan att vänta på honom. Båda kan genom hans uppträdande se att 'något har hänt'. Han berättar vad som har hänt, och trots den skepsis som de bemöter honom med, ringer han efter måltiden upp polisen i Saint-Jean-en-Royans för att rapportera sin upplevelse.

Polischefen är långt ifrån lika tvivlande som Mme och Mlle Dolecki. Han skämtade inte längre om UFO, inte sedan den dag år 1974 då två av hans män bevittnade hur en mystisk maskin passerade över Saint-Nazaire-en-Royans. Dessutom känner han Jean Dolecki sedan många år. Han brukar inte hallucinera och är ingen mytoman. Han är känd för att vara en förnuftig man, han skulle aldrig kunna roa sig på polisens bekostnad och riskera åtal för bluff.

Polischefen i St-Jean-en-Royans kontaktade omedelbart polisen i Pont-en-Royans, inom vars juris-

diktion Dolecki såg UFO:t landa och landsätta sina tre piloter. En undersökning företas. Denna utvisar bl a, att några meter från det fält där UFO:t landade ligger en bondgård som bebos av M och Mme Alphonse Carrus.

Kvällen den 9 januari satt dessa och tittade på TV-programmet 'Siffror och bokstäver', när bilden flera gånger försvann från skärmen. En tillfällighet?

Kanske; men tiden för sändningen av detta program sammanfaller med tiden för M Doleckis observation.

Å andra sidan bör nämnas, att en familj i en annan bondgård, på andra sidan av fältet, inte märkte något ovanligt, när de tittade på TV vid samma tid.

Källa: Skylook, Nr 102, May, 1976.

UFO, teori och fakta

Vad vet man om UFO? Svaret är enkelt. Det kan sammanfattas i två små ord, nämligen 'mycket lite' och därmed skulle man kunna sluta att resonera vidare i ämnet, men nu är det så att det lilla man vet om fenomenet lockar till vidare spekulationer och fascinerar många människor. Det sporrar också till att söka vidare, trots att alla odds är emot oss från första början. Jag hade tänkt berätta om vad vi vet med säkerhet i ämnet och sedan ta upp olika teorier om UFO och i viss mån också om de UFO-intresserade.

Som jag nämnde inledningsvis, är det otroligt lite vi vet om fenomenet som sådant, men något vet vi i alla fall. Det torde vara ett oemotsägligt faktum att något ibland, och inte alltför sällan, tonar in i vår vardagsvärld och med sådan effekt att det stämmer till eftertanke även hos den mest motsträvige. Kort sagt, vi får besök någonstans ifrån av fenomen som oftast kan beskrivas som farkoster av olika storlek och utseende. Ibland är dessa farkoster bemannade av varelser som visat sig utanför farkosten eller blickat ut genom fönsterliknande öppningar.

De har också fört samtal med oss jordbor, låt vara i begränsad omfattning. Detta vet vi genom tiotusentals människors berättelser. Ofta har de riskerat att dra ett löjets skimmer över sig för all framtid.

Vi vet alltså med bestämdhet att något som liknar farkoster med ibland medföljande besättning besöker oss. Vi vet också, att dessa besättningsmän/kvinnor har tagit med sig från jorden olika växter, stenar etc. Vi vet också att de tycks ha en motvilja mot att lämna kvar något som skulle kunna bevisa att de varit här på besök. De tycks till varje pris vilja dölja sina avsikter och sin existens. I de fall något kvarlämnats, har det för det mesta enbart bidragit till att öka förvirringen för oss människor. Vidare tycks det, som om både besökarna och deras farkoster är fysiska i vår bemärkelse, men ibland förefaller det även som om de skulle vara ickefysiska, d v s ha en immateriell struktur och framtona som något slags andeväsen. Vidare känner vi till att elektriska installationer, bilmotorer etc slås ut i närheten av dessa besökare. Radio och TV störs - ibland med total effekt.

Vi har sett dessa farkoster komma från rymden och även från vattnet liksom vi sett dem försvinna i såväl rymden som vattnet. Så långt vet vi med säkerhet, men sedan hamnar man på vetandets utmarker och strax infinner sig gissningar och tillägg i olika former. Teorierna och spekulationerna om dessa fenomenas uppkomst och förehanden är många, liksom gissningarna om deras ursprung. Jordiska lagars påverkan, ljusets hastighet m m som skulle kunna ha inverkan, ja, oräkneliga är de meningarna om UFOs och deras besättningar.

— Tiden har "lurat" oss länge nog! Det är dags att försöka genomsöka verkligheten och se runt tidsbegreppet. Annars kommer vi att låsa fast oss i våra in-vanda spår så att inte ens gudarna kan sparka loss oss, menar UFO-Informationens chefredaktör Carl-Axel Jonzon.

Några av de mest utbredda förklaringarna till UFO skall jag försöka åskådliggöra, men det blir bara ett urval, eftersom det är omöjligt att ta med alla olika tolkningarna.

Det hela började väl egentligen på allvar på 1950-talet med George Adamski och hans påstådda kontakt med UFO-besättningar, som enligt honom kom från planeten Venus. Tanken spred sig då, att det skulle röra sig om rymdbesökare från andra planeter och att det fanns olika ideologiska inriktningar hos dessa besökare. En del skulle vara livsbejakande och hjälpa oss jordbor medan andra var raka motsatsen och således skulle försöka störta oss i fördärvet.

Fortfarande är väl de flesta UFO-intresserade inne på linjen att det rör sig om besökare från andra planeter, och lika ofta förekommer tanken att det så att säga finns två olika inriktningar i dessa besökarens beteende, eller enklare uttryckt **onda och goda varelser** som vi får besök av.

En annan uppfattning är att UFO är samma sak som våra religioner talar om. Man menar, att det inte är troligt att det finns två så lika företeelser utan det är istället mer sannolikt att det rör sig om samma fenomen men sett med olika 'glasögon'. Denna teori tycker jag personligen är en av de mest tänkbara. Vi kan enbart i vår egen bibel läsa om händelser, som utan tvekan beskrivs på samma sätt som en

Kuslig närkontakt skrämde katt och pojke

UFO-företeelse i vår tid. Otaliga är de ställen i bibeltexten som kan förknippas med modern ufologi. Här skulle då också förklaringen ges till att dessa UFO-fenomen tycks vara både fysiska och ickefysiska enligt vårt sätt att bedöma.

Ytterligare en uppfattning säger, att UFO kommer ur jordens inre. Man vill peka på möjligheten, att jorden i centrum är beboelig. Jorden skulle alltså vara ihålig, och den glödande och trögflytande massan skulle i så fall endast ligga som ett skikt runt jorden, medan den inuti skulle bebos av en högt utvecklad civilisation som tidigare levt ovan jord men av vissa orsaker tvingats flytta ned i underjorden.

De förklarar bl a detta med det faktum att UFO setts komma upp ur havet och andra vattensamlingar i form av insjöar och dylikt. Det skulle då finnas vissa nedgångar till underjorden, menar man. Det är en teori som inte samlat särskilt många anhängare men ändå är väl värd att studera. På så sätt skulle ju de besvärliga resorna som UFO antas ha att företa inte vara något problem i och med att man redan finns i jordens inre.

En annan tänkvärd teori är den att UFO kommer från andra frekvensband men att de har en teknik som möjliggör växling i frekvens från lägre till högre och tvärtom. I denna teori inryms också talet om andra dimensioner, som besökarna skulle komma ifrån. Det är i grunden samma sak men förklarat på olika sätt. Denna teori skulle kunna förklara hur UFO plötsligt kan dyka upp för att i nästa sekund åter försvinna, ungefär som när man släcker ljuset genom att slå om en strömbrytare. Till denna förklaringsmodell tror jag många ansluter sig.

Talet om att det skulle röra sig om mer eller mindre okända fenomen i vår hjärna, något som Freud var inne på kan av många orsaker inte accepteras. Hjärnspöken sätter t ex inte märken efter sig i marken, skadar växtlighet etc. Denna förklaring får mycket litet gensvar bland UFO-intresserade men har däremot kanske större spridning i teknikerkrattar, där man över huvud taget aldrig har intervjuat ett vittne till en UFO-händelse eller aldrig sett spåren efter en landad rymdfarkost.

Så kommer en annan mycket tänkvärd förklaring nämligen den, att det skulle vara framtidens människor som besöker oss i nutid för att rätta till nutiden så den blir vad framtiden är avsedd att vara. Man menar, att all tid existerar samtidigt och det är inte särskilt svårt att anamma den tankegången och gör man det är ett ingripande av framtidens människor både logiskt och troligt ty det är ju framtiden som vet vad som kommer att hända, och i så fall har möjlighet att i viss mån styra nutiden.

Till denna tankegång hör också de som talar om

tidsresenärer, även om de inte lyckats förklara sig tillräckligt bra. Tankarna bakom är desamma. Att tiden har en avgörande betydelse för oss människor när vi förflyttar oss både här på jorden och även i en framtida rymdresa står helt klart, men för den skull behöver det inte vara någon broms för andra civilisationer med en annan typ av utveckling. Tiden är faktiskt något vi själva här på jorden hittat på för att ruta in våra liv med för oss i många fall negativa följder. Tid kan inte finnas universellt sett utan där råder endast lagen om orsak och verkan, vilket också kan misstolkas som tid, eller om vi så vill likställas med tiden men i så fall blir det inte samma tidsindelning som råder här på jorden...

En sak är klar: tiden har lurat oss länge nog, det är dags att försöka genomskåda verkligheten och försöka se runt tidsbegreppet, annars kommer vi att låsa oss fast i våra invanda spår så att inte ens gudarna kan sparka loss oss.

Ja, detta var i stort de huvudgrupper av UFO-teorier som existerar i dagens UFO-debatt. Naturligtvis finns mera avancerade påståenden som t ex att UFO kommer innifrån solen, som då skulle vara kall och det ljus och den värme den avger skulle då komma från ett glödande hölje, vilket skulle innesluta beboeliga planeter. Sådana teorier tänker jag inte ta upp, då deras anhängare för närvarande är relativt få. Jag tror att läsaren ändå förstår, vilken otrolig blandning av olika uppfattningar det finns. Vilken som är den riktigaste, ja det vågar man inte sia om. Inte heller blir bilden klarare av att dessa olika uppfattningar blandas med varandra och ytterligare grumlar den redan från början så suddiga bild av UFO-problematiken vi lyckats skaffa oss.

Så länge dessa besökare gör allt för att dölja sitt rätta ursprung, ligger vi i klart underläge, ty man måste nog medge, även om det svider, att nog är det ett mera avancerat kunnande de uppvisar än vad vi lyckats prestera. Vad är väl ett glädjeskutt till månen jämfört med vad dessa besökare tycks kunna åstadkomma!

Skulle vi till slut anta att utvecklingen på andra håll i universum tagit samma former som här på jorden, ja då skulle man kunna tänka sig, att det rör sig om resenärer från söndersprängda och förgiftade planeter. Något fåtal tekniker som byggt sig ett rymdskepp ungefär på samma sätt som vi tänker göra med 'Rymdskytteln's hjälp'. En stålcyllinder med ett slutet ekologiskt system, där man kan leva på samma sätt som på jorden. Kanske dessa personer monterat på någon form av motor för att kunna förflytta sig i rymden. Måhända har de varit på resande fot i miljoner år. Är det kanske så, att de med mindre farkoster går ner till planeter de passerar förbi på sin ändlösa resa i universum. I så fall är ju proble-

met med tiden löst! Det skulle ju ta för lång tid att resa mellan planeterna enligt våra lärde. Men ifall de bebor en konstgjord värld och eventuellt har rest i miljontals år, ja då är man ju kvitt tidsproblemet och möjligheterna att besökarna kommer från universum har avsevärt ökat. Även detta är naturligtvis

en spekulation, men den får samtidigt avsluta denna kavalkad över de olika sätt som UFO använder sig av för att framträda på vår jord.

Jonzon

Drömmen Fortsättning från sidan 7

-Men alla pengar då?

-Vi har alla pengar, och lika mycket för alla. Det är vad vi gör med dom som betyder något, och det förstår du längre fram. Kom, jag skall visa dig en liten nybörjarfarkost, som du kommer att få åka omkring i tills du kan manövrera de större.

Min vän räckte mig ett litet plastat ID-kort med hål i. -Stoppa det i springan intill fönstret!

Gjorde som han sa och en öppning visade sig, som om glaskupolen hade 'automatisk garagedörrsöppning'. Men det var bara en del av kupolen som gled isär och uppåt.

Satte mig i den enda stolen som fanns.

-Detta är en idiotsäker farkost, sa min vän. -När du böjer dig framåt - sänker sig 'tefatet'. Lutar du dig till höger, svänger den till höger o s v. Det enda du behöver tänka på är att åka dit du ser, så kommer du dit. Den kan inte välta över eller krocka med något. Sätt i kortet på motsvarande sida så är det klart att åka.

Jag satte i kortet, och 'min' farkost höjde sig sakta från startbanan, samtidigt som luckan gick till sitt utgångsläge. Med min väns ord om att inte vara borta för länge, och helst hålla mig efter planetens vänstra sida, steg jag rakt upp. Vet inte hur högt jag steg men stannade på nästan samma höjd som vi hade när vi tidigare gick in för landning.

Det kändes enormt att sitta helt för sig själv i en farkost, som jag inte visste ett dugg om, och till på köpet var jag ju höjdrädd. Hängde kvar en stund och tittade ut över det konstgjorda landskapet med asfalt där det i vägens mitt stod nakna 'plastträd' i rad ungefär som planteringen på refugen till en stadsinfart på jorden. Konstigt med väg där ingen gick eller åkte, och bara en enda väg?!

Tänkte på att svänga till vänster, men det hände ingenting. Konstigt, men så kom jag ihåg - jag skulle luta mig till vänster i stolen, och sakta svängde den. Rätade på mig och den stod stilla. Den hade inte gjort annat än lutat sig till vänster och rakt upp - inte rört sig framåt. Lutade mig på nytt och tänkte på planetens vänstra sida. Då drog den iväg, som när en tivolikarusell sakta får upp farten, och magen är på väg upp i halsen. Mådde illa och tänkte; stanna! Den stannade, och jag hade kommit till en bergig del av planetens sida.

Hur jag än försökte komma i närheten av bergsidan, som såg ut som vilken knölig bergsida som helst, studsade 'tefatet' gång efter annan från berget hur jag än tänkte komma nära det. Jag kom inte ens i närheten av det. Det kändes som om en gum-mimur höll mig på avstånd. Då försökte jag tippa 'tefatet' på högkant genom att luta mig så mycket jag kunde åt höger. Det vände sig sakta till höger, men inte mer än att jag kände mig säker. Hur jag än vred och hade mig i stolen, vred sig farkosten inte mer än att jag kände mig säker.

Det lustiga med planetens bergiga sida var, att när jag hängde på utsidan, såg planeten ut som den inte var större än att man kunde sno runt den på en timme. Försökte en sista gång komma intill bergsidan. Tog i allt vad jag kunde. Studsade lika lugnt ut igen, och då tröttnade jag. Åkte tillbaka och landade som om jag inte hade gjort något annat. Klev ut. Satte kortet i springan, och till min förvåning hörde jag det första ljudet från farkosten. Det var när rutan/öppningen slöt sig. Inget klick eller plopp; det var ett helt annat ljud. Det närmaste jag kan komma är ett tyst 'smack', när ett par kysser varandra.

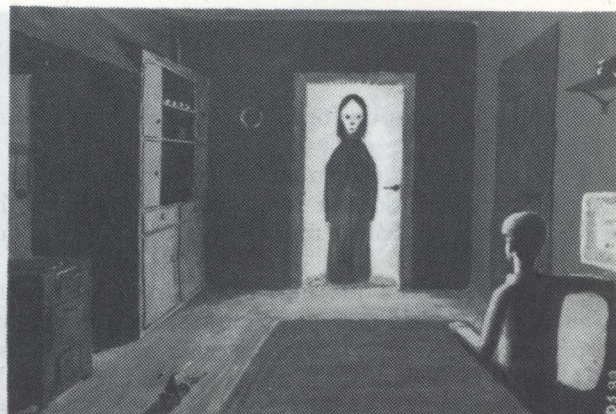
Tiden gick och min vänskap med fransmannen tilltog, och vi umgicks så ofta vi kunde. Sjöng, spelade gitarr tillsammans och berättade om hur vi hade det. Vi var ofta på 'vattenfester' där andra skandinaver var med. Trots att det hela verkade gemytligt fanns det, som jag kände det, en slags tomhet för jag fick ingen kontakt med de andra.

Kvinnan som bäddade, lagade min mat och lade fram mina kläder, gick omkring i lägenheten som en främling. Hur jag än försökte, tittade hon på mig som om jag inte fanns. Hon fanns där som något som skulle vara, och jag skulle inte bry mig om det. Till slut struntade jag blankt i om hon var där eller inte. En morgon var mina strumpor slut. D v s inga tvättade. Jag rev och slet i strumplådan, men det fanns bara kalsonger och några skjortor. Blev sur och gick fram till henne. -Du har gått omkring här, bokat, städat, lagat min mat, 'tvättat' och inte sagt ett ord. Mina strumpor är slut, och inte ett ord om det. Hur förklarar du det?

Fortsättning i nästa nummer

Kuslig närkontakt skrämde katt och pojke

Det hela var otroligt! I den lilla ensliga stugan satt en förskrämd pojke hopkrupen på kökssoffan och stirrade mot dörren, vars spikar glödde och gnistrade. På golvet for en katt förskrämd omkring. Den jamade ömkligt med håren på ända. Scenen kunde med lätthet ha varit hämtad ur någon av storfilmerna Alien eller Närkontakt av tredje graden, men händelsen inträffade långt före filmerna om UFO-fenomen och upplevelsen var dessutom mycket verkligare!

Pojken i stugan hette Erland Thorander och är i dag 48 år. Men han minns alltsammans som om det var igår. - Det var en kall eftermiddag mellan jul och trettondagshelgerna 1942. Jag satt vid köksfönstret i mitt hem Vallsta i Mellanström inom Arjeplogs socken. Min far arbetade i skogen hela dagarna och under lovet var det min uppgift att elda i spisen och hålla stugan varm. Jag satt uppkurpen på kökssoffan och såg nedåt myren, varifrån far skulle komma. Plötsligt fick jag syn på ett moln med jämna och fina kanter - det utstrålade ett svagt rosa skimmer. 'Molnet' sänkte sig snabbt ned till cirka fyra meters höjd över markytan, där det blev stillasvävande. Det såg ut att ånga om det. Föremålet tycktes vara av plåt. Plötsligt började det knäppa i köksdörren, som var av masonit med spikar i varje hörn. Spikhuvudena glödde eller gnistrade och samtidigt blev katten som tokig. Med pälsen på ända kröp den ömkligt jamaande längs golvlisen.

när han körde över myren men han avfärdade hela historien som ett 'fegljus' - ett ljus vissa människor ser när någon skall gå ur tiden ...

Så långt Erland Thoranders berättelse. Hans märkliga upplevelse kan knappast ha inspirerats av UFO-litteratur, seriemagasin eller science-fiction-böcker, eftersom sådana inte existerade på 40-talet. Ändå hade han en närkontakt med något okänt, och hans beskrivning av händelsen kunde som sagt vara hämtad ur en modern film eller dagsfärsk UFO-rapport.

Sammanställt och återberättat av Stig Aggestad.

Grotesk varelse med stirrande ögon...!

På dörren framtonar bilden av en varelse, stående på ett svampliknande underlag. Utseendet var säregnet, stor skalle, platt ansikte med ett näsben som endast var antytt. Stora, mandelformade ögon, näsborrar, liten mun - allt gav varelsen ett djuriskt utseende. Håret var långt, verkade vara av tagel och föll i en mittbena, som ramade in ansiktet. Varelsen var iförd en fotsid kappa, som upptill var försedd med krage eller halsring. Axlarna var otroligt slutande.

Hans ögon iakttog mig hela tiden - de var de enda som rörde sig i kroppen och jag glömmar aldrig den blicken... Varelsens längd var ordinär - mellan 160 till 170 cm ungefär. Helt plötsligt - i en virvlande rörelse - tonade bilden bort. Jag tittade ut och såg 'molnet' stiga rätt upp, som när man blåser på ett dun underifrån.

Far kom så småningom - jag berättade om min upplevelse, och han såg genast, att katten inte var sig lik - den återhämtade sig för övrigt aldrig efter händelsen. Min far hade känt ett besynnerligt os,

Ovanligt kontaktfall i Angola

forts. från sista sidan

förvårrades. Han var till slut tvungen att lägga in sig på sjukhus i Lissabon. Men läkarna visste inte vad han led av. Obduktionen efter hans död 1973 visade att inälvorna var gröna.

J G: 'Berättade han om händelsen för någon annan?'

A F: 'Förutom för familjen, berättade han det inte för någon. Trots detta var hans dörr på sjukhuset alltid bevakad.'

Källa: UFO-Nachrichten, nr 245, juni 1977.

Okända rymdbesökare i forntida Indien

Från Bangkok Post 15 juli 1979.

Är okända flygande föremål verkligen rymdfenomen av idag?

Arjuna tror inte det. En indisk undersökning visar att gamla indiska skrifter innehöll 'besök' eller 'observationer' av flygande maskiner i landet för tusentals år sedan.

Särskilt efter det att den rymdtekniska utvecklingen tagit fart har det rapporterats, att UFOs gjort resor över jorden eller landat på olika platser. Dessa rapporter har ökat i antal på senare tid. De gamla skrifterna visar, att sådana mystiska rymdfarkoster redan på den tiden upprörde människor på samma sätt som UFOs gör idag över hela vår jord.

Dr V Raghavan, f d rektor för Indiens ledande universitet i Madras, säger att femtio års undersökningar av hundratals år gamla skrifter på sanskrit, det klassiska språket för indier och hinduer, har övertygat honom om att 'det finns levande varelser på andra planeter och att de har besökt oss för så länge sedan som 4000 år före Kristus'. Han säger, att det finns mängder av fascinerande informationer om flygande maskiner och science-fictionvapen nämnda i Vedas, indiska epos och andra sanskritskrifter.

I Mahabharata nämns gudomligt ljus och strålvapen samt ett slags hypnotiskt vapen. I Ramayana beskrivs flygande maskiner, vimanas, som navigeras i höga hastigheter med hjälp av kvicksilver och

en hård, framdrivande vind. I forntida Vymanika-Shastra (flygkonstens vetenskap) beskrivs Vimanas som en 'apparat som av egen kraft kan färdas från plats till plats och från glob till glob'. Trettioen delar av farkosten finns beskrivna inklusive en fotografisk spegel.

UFOs av idag är, enligt Arjuna och många andra som säger sig ha sett dem för det mesta stora, klart upplysta farkoster, påminnande om tefat eller avlång föremål. En del är också, enligt sagesmän, byggda som tjocka cigarrer.

Runda eller avlånga så har de satt världens fantasi i rörelse; i USA satsade staten t o m pengar i ett forskningsprojekt om UFOs redan på 50-talet. Precis som varje annat försök att lösa mysteriet om dessa besök från det okända misslyckades det även denna gång att hitta tillräckliga bevis för att det verkligen har förekommit besök på vår planet av maskiner eller föremål liknande dessa, som rapporterats från en stor del av vår jord.

Vad nu dessa gamla skrifter än tycks avse, står det nog klart, att de forntida vetenskapsmännen inte var några tvetungade lärda eller fifflande genier. De vet till och med det antal metaller som bäst lämpade sig för flygande föremål, nämligen sexton stycken. Den moderna människan känner bara till tre av dem resten är omöjliga att översätta från de gamla skrifterna. För alltid förlorade eller svävar de bara ovanför våra huvuden?

Depthnews Asia.

Lysande kula

Ett UFOs aggressiva beteende sysselsätter polisen i Oberelsass. Framför dem ligger rapporten från en 27-årig kvinnlig invånare i gränsorten Kembs, enligt vilken en 'lysande kula med snurrande ljus' spärrade vägen för henne, när hon var på hemväg i sin bil. Föremålets beteende skulle ha tvingat henne att vända. Den unga kvinnans uttalande intygas av ytterligare två vittnen, som likaså lagt märke till objektet 'så stort som ett flygplan', efter det att de alarmerats av den uppskrämda bilåkerskan. UFOt försvann spårlöst.

14 april 1980 Badische Zeitung

Blinkande strålar

Följande iakttagelser gjorde en väninna och jag söndagen den 24 februari på kvällen vid 19-tiden, berättar Ursula Kreyer.

-Då vi gick hemåt, gjorde vi på vår väg genom Reisingerstrasse, Wittelsbacher parken, en oför-

klarlig iakttagelse. Min väninna hörde plötsligt en hög sjungande ton. Vi stannade och såg på den blå kvällshimlen ett snabbt framförande objekt. Det var till formen något ovalt och blinkade oavlatligt, medan det hela tiden rörde sig fram och tillbaka i zickzack. Blinkandet gick i strålar ut från alla sidor och hade ibland ett rödaktigt skimmer. Vi kunde inte förstå, vad det var. Det var i alla fall inte något flygplan.

6 mars 1980 Schwäbische Neue Presse

Litteratur:

UFO-BÖCKER

Ett flertal läsvärda UFO-böcker finns ständigt i lager för omg. leverans, rekvirera litteraturförteckning.

Förlaget PARTHENON Box 9016, 250 09 Helsingborg.

UFO-TIDSKRIFT:

UFO-Nytt heter en Dansk UFO-tidskrift som utges av SUFOI Postbox 6, 2820 Gentofte Danmark.

Polisbil attackerad av UFO

'Det märkliga skenet sköt mot polisbilen som närmade sig. Vice sheriffen hörde vindrutan spräckas, och sedan ...'

De flesta dramatiska närkontakter sker ofta på de underligaste platser. Vice sheriffen Val Johnson är huvudperson i den flitigast publicerade amerikanska UFO-händelsen på senare år. Det var de platta uppodlade åkrarna i nordvästra Minnesota som var scen för denna ovanliga närkontakt av andra graden, i vilken UFOt lämnade outplånliga fysiska spår efter sig.

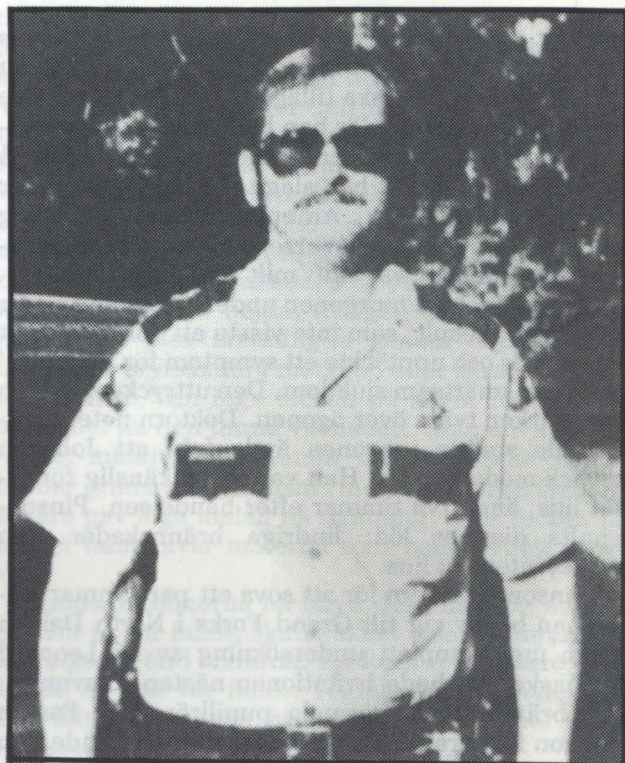
Klockan var 01.40 på morgonen den 27 augusti 1979, då vice sheriff Johnson var på en rutinmässig körning i distriktet 'Marshall', tio amerikanska miles (cirka 16,0 km) väster om Stephen. Han körde mot motorväg 220. Johnson, 35, hade varit anställd av polismyndigheten i två och ett halvt år, det sista året hade han jobbat ute på 'fältet'. Han hade bott i området i fyra år med sin fru och tre barn.

Denna natt var vädret mycket klart och lugnt. Luf-ten var fuktig med en temperatur av 19 grader C. Allt var stilla och lugnt, tills Johnson upptäckte ett starkt sken till vänster om sig. Det tycktes ligga över motorvägen som han närmade sig. I det han fortsatte att köra insåg han, att skenet verkligen låg över vägen och ungefär tre km söderom hans egen position, över en liten dunge. Detta betydde att skenet var för starkt för att komma från strålkastaren på en bil eller en lastbil. Johnson drog genast slutsatsen, att det rörde sig om knarksmugglare, som ibland förde in knarket med flygplan som kunde landa på små landsvägar. Han svängde upp på vägen och tryckte ned gaspedalen lite till och fick upp bilen i en hastighet av 100 km i timmen.

Medan han körde mot dungen blev han övertygad om att skenet stod stilla. Under nästa minut tillryggalade han knappt 1,5 km av avståndet mellan bilen och dungen. Ljuset tycktes inte lysa upp om-
givningen eller kasta någon skugga. Eftersom det bara var en rutinåtgärd hade Johnson inte anropat huvudkvarteret.

När han körde förbi en vägskylt, såg han att ljuset hastigt kom närmare hans bil. På mindre än en sekund hade det hunnit över det avstånd på cirka två km som hade skilt dem åt. Vad som på avstånd hade sett ut som en stark strålkastare, blev ett bländande vitt sken på vindrutan. Han hörde inte något ljud från själva ljuskällan, men han hörde vindrutan spräckas, och han kände att bromsarna låstes hårt.

Fyrtio minuter senare öppnade Val Johnson ögonen. Det första han såg var den med rött lysande varningslampan på instrumentpanelen. Motorn hade stannat, men batteriet fungerade fortfarande.

A: Vicesheriff Val Johnson har återupptagit sin tjänst och har inte lidit några större skador efter sin märkliga närkontakt. Myndigheterna planerar att placera bilen på museum.

Hans ögon värkte svårt, men han kunde se att bilen sladdat runt tvärsöver vägbanan. Den stod dock fortfarande kvar på vägen. Han grep tag i mikrofo-
nen och anropade Peter Bauer på stationen. Klockan var då 02.19 på natten. Konversationen inspelades rent rutinmässigt och det löd: (Johnson har koden 407 och polisstationen 400)

J: 407, 400 ...

B: Sätt igång, 407.

J: 10-88 ... 220, 5 (Det betyder: polisen behöver hjälp' vidare vad hans position är och 5 är lika med vägkorsning.)

B: 10-4. Jag ska skicka hjälp genast. Bauer skicka-
de ut vicesheriff Greg Winkowski för att hjälpa V J.
'Sedan frågade P B vad som hade hänt.)

J: Jag vet inte. Någonting träffade min bil. Jag
vet inte hur jag ska förklara det. Det var så konstigt.

B: Är bilen skadad? Ligger den i diket eller vad?

J: Nej, den står på vägen. Någonting anföll min
bil. Jag hörde glas spräckas och bromsar låsas, och
jag vet inte vad som hände.

Polisassistent Everett Doolittle och sheriff Dennis
Brekke åkte också ut till platsen, men Winkowski

hann dit först. Redan när G W öppnade Johnsons bildörr, såg han att Johnson skakade på g a den nu kalla nattluften. Det ska tilläggas, att Johnson hade en röd bula i pannan där han hade lutat sig mot raten. Eftersom Johnson inte hade haft bilbältet på sig, var det troligt att han slagit sig i huvudet under den plötsliga sladden. Ambulansföraren, som tog honom till ett sjukhus i Warren, Minnesota, konstaterade att Johnson var i ett 'milt' chocktillstånd.

Vid fyratiden på morgonen undersöktes han av Dr W A Pinsonneault, som inte visste att Johnson varit medvetslös och upptäckte ett symptom för 'tre ögon' som är en smärtsam sjukdom. Den uttrycker sig som röda märken tvärs över ögonen. Doktorn noterade i hållande smärta i ögonen ända från att Johnson återfick medvetandet. Han var också känslig för direkt ljus, ännu två timmar efter händelsen. Pinsonneaults diagnos löd: lindriga brännskador från mycket intensivt ljus.

Johnson åkte hem för att sova ett par timmar, innan han begav sig till Grand Forks i North Dakota för en mer komplett undersökning av Dr Leonard Prochaska. Då hade irritationen nästan försvunnit. Inga brännskador, normala pupillrörelser. Fastän Johnson fortfarande var lite chockad återvände han till jobbet strax efteråt.

Första gången jag hörde talas om händelsen var när sheriffen underrättade 'Centrum för UFO-undersökningar' via polisens heta linje. Redan samma dag hörde jag mig för vid alla flygfält i området för att se om någon hade hört om någon flygolycka hade inträffat eller om de registrerat någon ovanlig 'trafik' vid 01.40 tiden den aktuella dagen. Jag tog kontakt med flygmyndigheterna vid Grand Forks flygfält, flygvapnets bas vid Grand Fork, flygtrafikens centralkontor i Minneapolis, flygets servicestation och flygets distriktskontor i området, men det var ingen som fått besked om något ovanligt.

Under tiden hade sheriffen kört tillbaka vice-sheriffens bil till polishusets garage. Han körde försiktigt för bilen var skadad på det underligaste sätt.

Sönderslagen strålkastare: Av de bägge strålkastarna på vänstra sidan var det bara den inre som var trasig. Poliserna plockade glasbitar på vägen omkring 290 meter norr om den plats där bilen sladdat och stannat.

Infucklad motorhuv: Det fanns en buckla, 1,5 cm djup med platt botten på motorhuv. Det verkade som om den blivit nedhamrad vid vindrutan. Den var bakom den vänstra strålkastaren, alltså vid förarens sida.

Sönderslagen vindruta: Bara på förarens sida; lin-

jer strålade ut från vad som tycktes vara centrum uppåt och nedåt på vindrutan, men ramen kring vindrutan var oskadad.

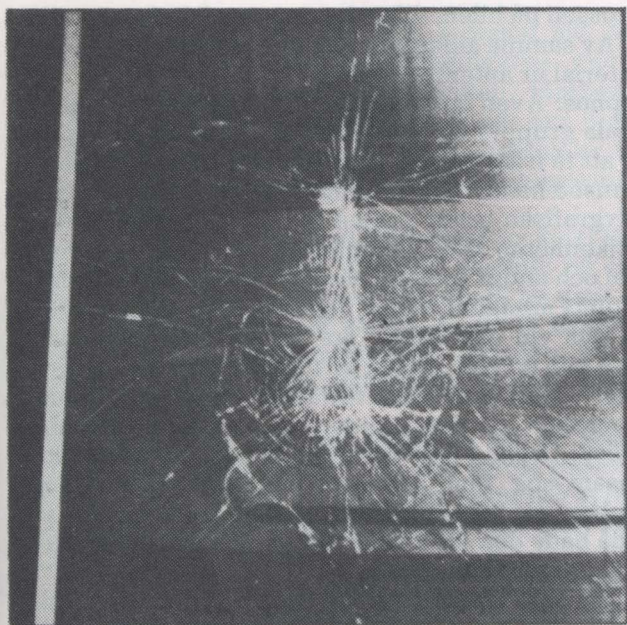
Trasigt lampskydd: Av de fem lamporna på taket, var det bara den andra från vänster räknat som var trasig. En liten triangelformad flisa hade slagits ut ur det röda skyddsglasat och linsen hade ramlat på sned. Man kunde inte hitta vare sig flisan eller det som kastats mot lampglaset.

Böjd takantenn: Den här antennen, nio dm lång och av rostfritt stål, användes till polisradion. I motsats till den vanliga teleskopantennen som var monterad på bilens högra sida vid motorhuv (och som inte blev skadad), är den här typen en solid tillspetsad spira fastsatt med fjädrar. Om man försöker bryta den åt sidan, böjer den sig bara och slår tillbaka till sitt utgångsläge. Men den här antennen var bruten i 60 graders vinkel ungefär 14 cm ovanför fjädrarna. Insekter satt fastklibbade på hela antennen. Egenomligt nog var den stora alarmlampan oskadad, fast den satt endast några centimeter från den brutna antennen.

Böjd bakvagnsantenn: Den här antennen, som är av samma typ som föregående, användes med en CB-radio. Bara de övre nio centimetrarna av antennen var böjda, men med desto större vinkel - 90 grader - möjligen beroende på att antennen är tunnare i toppen. Böjningen fanns 45 cm högre över marken i den här antennen än i den på taket cirka en meter framför den.

Den kanske underligaste detaljen har med Johnsons klockor att göra: Johnsons armbandsur och den eldrivna klockan på instrumentpanelen. Johnson hävdar att när han gick ut på sitt pass den kvällen, informerade radiosignalisten honom om att klockan var exakt sju em och att han ställde bägge klockorna exakt. Ändå gick bägge klockorna 14 minuter efter klockorna på polisstationen efter händelsen. De tider Johnson noterade stämmer helt med den som radiosignalisten själv förde in. Johnson säger också, att han använde sina egna klockor, inte de tidangivelser som gavs per radio, när han skrev i loggen.

Nästa dag flög jag till Warren för att intervjua alla inblandade parter, undersöka den skadade bilen och rekonstruera rutten. Förutom glassplittret på vägen och bromsmärkena, kunde jag inte hitta något annat som tydde på att en olycka hade ägt rum. En oregelbunden plätt med små växter ute på fältet öster om den plats där vicesheriffens bil stannade hade inte med UFO-händelsen att göra: det verkade vara en brand av gödselmedel, nerplöjd kort efter det den upptäcktes. Separata kontroller med bärbara GM-instrument visade inga anmärkningsvärda nivåer av radioaktiv strålning varken ett stycke från bilen eller

C: Sprickor på vindrutan med strålar utåt från något som tycks vara ett centrum. Analyser av Ford Motor Co avslöjade, att sprickorna uppkommit inom bara några tusendelar av en sekund, tydligen orsakade av samverkande 'inre och yttre krafter'.

på den. Det fanns inga ovanliga spår vid träden, där vittnet trodde ljuset ursprungligen stod, det fanns heller inte några hjulspår efter flygplan.

För att söka utröna händelsens natur ordnade jag ett antal tester:

Den skadade vindrutan: Meridan French, en vindruteexpert från glasavdelningen på Ford Motor Co, flög till Warren för att undersöka den skadade vindrutan. Efter att ha undersökt en spricka som åstadkommit före UFO-händelsen på höger sida av rutan övergick han till att undersöka fyra uppenbarligen separata sprickor på de inre och yttre lagren av de armerade vinyl-glasen. Att döma av riktningen har sprickorna spridit sig. French kunde avgöra av vilka slag de fyra sprickorna var samt även den tid som förflutit mellan 'träffarna': endast några tusendelar av en sekund!

För att orsaka dessa skador på glaset på både inner- och yttersidorna, skulle det behövas 'krafter som verkade samtidigt både inifrån och utifrån'. Vindruteexperten erkänner, att han är överraskad. 'Ingen av skadorna är i sig särskilt ovanlig' säger han: 'vilken som helst av dem kan lätt reproduceras, men när de förekommer i grupp och i kombination är det svårt att förklara orsaken' - särskilt när de uppkommit med bara några tusendels sekunders mellanrum. French drog den slutsatsen, att mekaniska

krafter, inte spänningar från en enorm hetta, orsakat skadorna på glaset. Det mellanliggande plastlagret (mellan glasen) börjar bubbla, när temperaturen överstiger 120 grader Celsius, men inga bubblor hittades, inte heller syntes några tecken på slitage.

De böjda antennerna: Roland Wardell vid Honeywells laboratorium för materialtester i Minneapolis övervakade proven av några av de skadade bildelarna, inklusive antennerna. Han upptäckte, att det yttersta tunna lagret saknades på ytan av båda antennerna, där de var böjda, troligen hade det flagnat av, när de blev ansträngda genom böjning. Det fanns inga brytskador i metallen eller skrapmärken i böjningarna, och inga tecken på något främmande ämne mer än den tunna vävnaden. Man använde en Walker-mätare men kunde inte upptäcka någon mätbar grad av magnetism i metallen och en Geiger-mätare gav inga utslag på strålning, eller tecken på att det fanns kvar material som hade avgett strålning.

Kunde antennerna ha blivit deformerade av hetta? Om så var fallet, skulle stålet visa sig mjukare i böjningarna än i ändarna. En Rockwell-mätare visade, att så inte var fallet. Teknikerna på Honeywell drog därav slutsatsen, att mekanisk kraft, inte hetta, böjt antennerna.

Strålkastarglas och lampfilter: Medan de upphittade glasbitarna visade skärytor, typiska för glas som slagits sönder i kollision med flygande partiklar, lade Honeywell märke till att det trasiga, röda plastfiltret från taklampan var mindre illa åtgånget. Det avlånga hålet, 11/16 tum långt, hade ett brunt fack längs en av de trasiga kanterna som verkade vara nästan hoptryckt. Det här facket såg också ut att ha fått ta emot bitar av annat material vid hoptryckningen. När man analyserade materialet visade det sig vara bitar från klippor i området.

Honeywells forskare drog slutsatsen, att skadan på glas och kaross hade vållats av stenar som slängts omkring av okänd kraft. Men de trodde inte, att antennerna kunnat bli skadade av stenar. Lagg märke till att både Ford och Honeywell oberoende av varandra ansåg att mekaniska krafter bar ansvaret. Endast några kilo jämnt tryck var tillräckligt för att böja antennerna.

Klockorna som visade fel tid: Både armbandsklockan och klockan på instrumentpanelen visar nu normal tid. Om förseningarna har med det här fallet att göra, är förseningen av Johnsons armbandsklocka (ej automatisk) särskilt svår att förklara. Den enda hypotesen som gick att pröva, var att Timexklockan, som var magnetisk, hade varit i ett magnetfält, som skadat den. Alltså prövade man med en bärbar magnetmätare på särskilda ställen på karossen på Johnsons bil och också på en likadan polisbil (en Ford -77 LTD). Båda bilarna stod på jordens magnetfält, när

provet pågick. Resultat: nästan identiskt lika mätresultat på magnetism - och ingen förklaring till hur klockorna visat fel tid.

Ögonskada: De ultraviolettera strålarna i ljusspektrum är vad som vanligen ger 'svets-skador', de kallas så eftersom svetslågorna ger sådan strålning. Men prov med spektrumgenomlysning på denna sorts vindruta på Ford visar att vicesheriffen Johnson borde varit totalt skyddad från UV-strålar. Hans glasögon borde också ha skyddat honom. Dessutom hade inte Johnson fått några märken av solbränna som man associerar med UV-ljus. En annan skillnad var, att Johnson kände smärta genast efter det korta strålningstillfället, medan offer för svets-skador vanligen inte känner obehag förrän efter sex - sju timmar. En alternativ diagnos som skulle förklara alla symptomen var skada på de yttre ögonhinnorna som hade skadat nervcellerna. Hetta kunde ha förorsakat en sådan skada, men bilens yttre kondition visade inga tecken på att ha utsatts för sådan hetta, och verkade utesluta en sådan möjlighet, dessutom hade Johnson haft fönstret upprullat vid tillfället. Vindrutan skulle ha låtit strålning filtrera igenom, men denna form av hetta skulle troligen ha omöjliggjort Johnsons extrakänsliga glasögon att bli ljusa eller mörka vid förändringar i ljuset - men så var inte fallet.

Ingen av de läkare eller optiker som undersökte fallet, trodde att ett intensivt vanligt vitt ljus (såsom flygplanslanterna på nära håll) kunde ha åstadkommit skadan på ögat.

Radar: Fastän händelsen inträffade på för låg höjd för att registreras på radar, kontrollerade en radardator om ett mål, i ovanlig position eller liknande, visat sig i området vid den aktuella tidpunkten. Tyvärr var avläsningen på datan negativ angående 'mål' och negativ även på markstrukturen.

Luftfotografering: A W 'Research' Inc i Brainerd, Minnesota, inspekterade vägen från luften med infraröda fotografier. De färdiga bilderna visade stark koncentration av röd färg vid dikeskanterna vid motorvägen. 'Styrkan' försvagades på västra sidan ju närmare polisbilens plats de kom, men tilltog igen efter stället där bilen stannat och en bra bit efter den plats där 'olyckan' skett. Men inga bilder togs söder om dungen där ljuset tycktes komma ifrån enligt vittnet.

Bil-lacken: A W Research fotograferade även bilen på bägge långsidorna med UV-strålar utan att det avslöjades några oregelbundenheter då sidorna jämfördes. Fords Meridan French lekte med tanken att ta tillbaka färgprover till labbet, men då skulle man ha behövt stora mängder och detta kunde förstöra

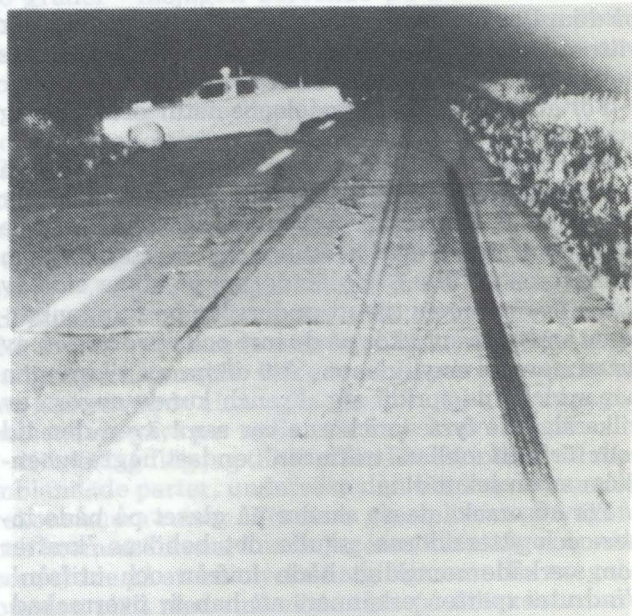
karossen på bilen, vilket kommunen inte kunde tillåta. Av samma anledning tog inte Honeywell ut provmaterial ur antennspetsarna.

Hypnos: Även innan jag kom in i handlingen, talade lokala grupper om att vittnet skulle undergå hypnos för att få fram om han varit ombord i ett rymdskepp. Johnson hade ingen önskan att undergå hypnos eller polygrafiska tester endast för att stilla den sjukliga nyfikenheten från allmänheten så länge som hans chef och andra kolleger accepterade hans förklaring.

Vittnets allmänna hälsa: Johnson är nu tillbaka i jobbet och vid god hälsa. Tre veckor efter händelsen hade han en kort period huvudvärk men har det inte längre. Han hade också tillfälliga smärtor på insidan av ögonlocket; en andra undersökning hos en ögonspecialist i Grand Forks resulterade i ett friskintyg. Intressant nog, fann Johnsons tandläkare den 19 september, att vicesheriffens brygga hade brutits av, ändå hade den varit felfri vid en tidigare kontroll fyra dagar före händelsen.

Två IFO-förklaringar av Val Johnsons mystiska upplevelse har publicerats. Enligt den första skulle ett flygplan varit nära att kollidera med Johnsons bil. Luftdraget vispade upp grus, som orsakade det mesta av skadorna på bilen. Planet träffade endast antennerna.

Man måste emellertid fråga sig, hur ett flygplan kunde böja antennerna utan att lämna några mär-

B: Då Johnson förlorade medvetandet, sladdade bilen i sidled och stannade tvärs över den motsatta sidan av motorvägen med framhjulen precis vid vägrenen. Johnson kommer bara ihåg, att bromsarna låstes när ett UFO närmade sig fordonet.

ken. En helikopter då? Hur fick Johnson sitt öga skadat? Hur var det med undersökningarna, gjorda av Fords expert, av skadan på vindrutan? Slutligen, hur är det med Johnsons vittnesmål om hur ljuset blixtnabbt kom emot honom, på en sträcka av tre kilometer? Tidsperspektivet? Planets landningsmärken på vägen?

En ytlig och mer plausibel (fast något exotisk) teori framställdes av Roland Wardell, anställd på Honeywell. Han spekulerade i att det kunde ha varit en klotblix, som vispade upp skräp, orsakade elektriska och mekaniska sönderslitningar (inklusive bilens motor?) och även böjde antennerna genom starka elektriska krafter.

Problemet med den här teorin är att en sådan kraft skulle vara så intensiv, att den skulle medföra böjning av allt. Vädret var för övrigt lugnt och stabilt den natten; det fanns ingen åsk-aktivitet som vanligtvis föregår klotblitar.

'Det är för svårt för mig att döma', sade Johnson till pressen. 'Som polisman arbetar jag med logik, sanning och fakta. I det här fallet representerar fakta inte nödvändigtvis den logiska förklaringen. Det är lite skrämmande'. Men Johnsons kolleger kunde inte ha varit mer vänliga och hjälpsamma. 'Jag känner Val', säger sheriff Brekke, 'och om han säger att det har hänt, så har det hänt'.

Inom en sexveckorsperiod inträffade fem liknande händelser i tre mellersta västern-stater. I vart och ett av fallen 'anföll' en ljusboll ett fordon. Två dagar efter Johnsons närbkontakt, rapporterade en man vid namn Russ Johnson i Vermillion, S Dakota, en nästan identisk händelse. 'Det kändes precis som om jag var i en ljusbubbla', sade han senare. Den här gången skedde dock inga skador, vare sig på bilen eller på personen i den, och han såg ljuset avlägsna sig i hög fart, stiga och försvinna.

Var Russ' historia lögn, inspirerad av Minnesota-fallet? Sannolikt inte. Val Johnsons berättelse hade inte förekommit i den lokala pressen i n v Minnesota vid tiden för inrapporteringen från Russ i sydöstra S Dakota. Vicesheriffens händelse fanns inte i tidningarna i S Dakota förrän dagen därpå. Återigen var vädret lugnt och klart.

Tre dagar efter 'Minnesota-kollisionen' kolliderade en ljusboll med en trottoar i Minneapolis - i dagsljus - under en åskskur. Det hela observerades av passagerarna i en buss. Bollen rapporterades ha exploderat ljudligare och klarare än en handgranat, men den lämnade inga spår på marken. Kanske den här var en klotblix, men den tycks ha likhet med de övriga händelserna.

Den 9 september rapporterade en kvinna i Streamwood, Illinois, intensiv hetta i ansiktet i två dagar efter det att en lågtflygande ljusboll avgivit hetta genom hennes bilruta. Den 20 september var en kvinna, Poplar Grove, Illinois, på väg till arbetet när en ljusboll, omgiven av ett dimhölje, dök ned i en kurvliknande bana och svepte in hennes bil i ljus. Hon gjorde gällande att det kändes, som om hennes bil svävade över marken; fastän hon tryckte gasen i botten kom bilen inte upp i mer än 65 km i timmen. Tjugo minuter senare, fann hon sig tio km längre fram på vägen utan att veta hur hon kommit dit.

Den 6 oktober körde ett äldre ett äldre par nära Barnum, Minn. när en färggrann ljusboll kom 'rullande' genom luften över bilen. Fordonet stannade. En senare undersökning avslöjade, att generatoren hade kollapsat fullständigt. Exteriören var oskadd.

Liknar dessa händelser varandra av en slump eller rör det sig om 'planlagda' anfall av ljusbollar? Frågan tycks vara omöjlig att besvara.

Källa: FATE 1979, Allan Hendry

Översättning: Lars Amnestål UFO-Tumba

Ovanligt kontaktfall i Angola Av José Garrido

Artikelförfattaren berättar vad en f d invånare i Angola, numera bosatt i Lissabon har avslöjat om en farbrors upplevelse i Angola i början av år 1970. Uppgiftslämnaren önskar vara anonym och betecknas här A F, under det att farbrodern betecknas X.

Denne var egen företagare och drev en firma i Angola under 30 år. I början av år 1970 begav han sig ut på jakt i bushen. Plötsligt hörde han något bakom sig. Han vände sig om och fick då syn på något i skyn, som han trodde var en helikopter. Han antog att det rörde sig om en nödlandning och gick bort

mot platsen för att eventuellt hjälpa piloterna. Då han närmade sig föremålet märkte han att det var så pass lysande att han var tvungen att skydda ögonen mot skenet. Då han kom ännu närmare fick han se något som gjorde honom alldeles mällös.

Det var ingen helikopter, utan uppenbart ett UFO som i fjärran verkade ha en diameter på fem meter, men som i verkligheten var mycket större, eventuellt 50 meter. Dess form beskrev X som cirkelrund, och vid ena sidan hade det en anordning som spydde ut rök och eld. Vid landningen sköt ett trepunktsställ ut.

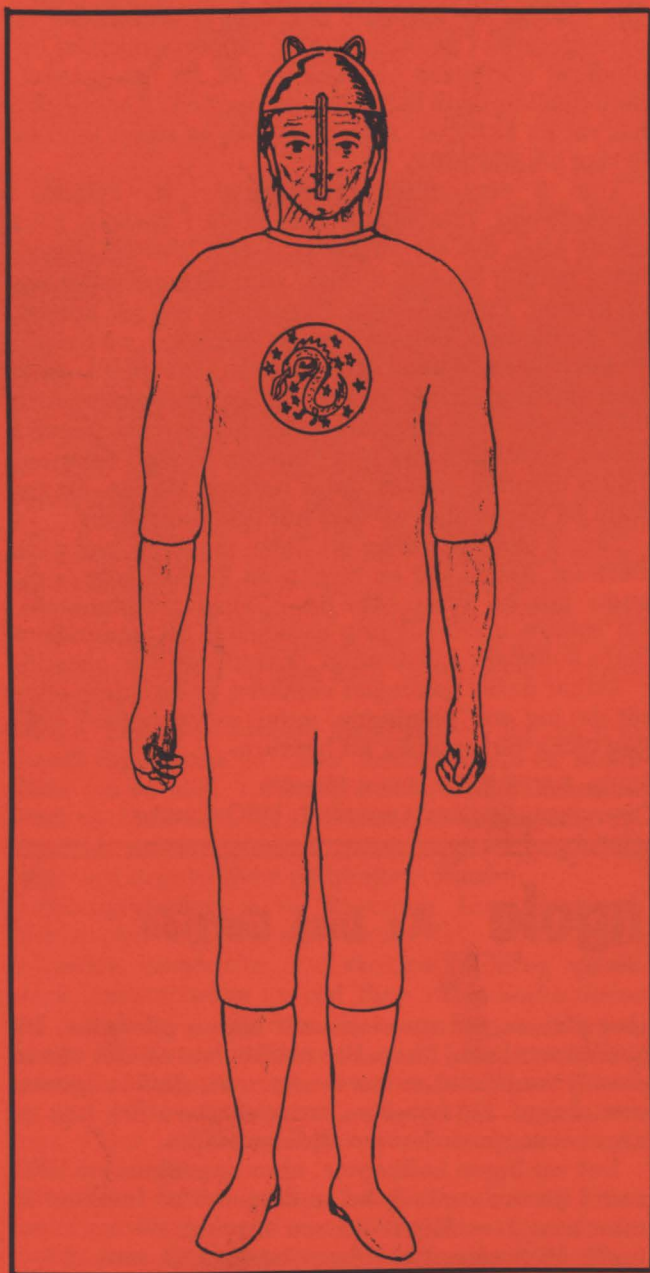
Forts nästa sida

J G (José Garrido): 'Hur reagerade er farbror?'

A F: 'Han ville erbjuda sin hjälp. Under tiden sköt en slags metalltrappa ned från den övre delen av maskinen, och fem män kom ut. De bar ett slags blå dykardräkt som lyste så starkt att ögonen sved'.

J G: 'Lyste hela kroppen?'

A F: 'Ja, det var som en fyrbåk. De bar hjälmar av ett glasliknande material, som hade något slags glänsande metallskydd på toppen, från vilket ett rör utgick och förband munpartiet med pannan. Två andra rör löpte bakåt och förenades med två metalliska anordningar på ryggen. De bar också långa handskar som räckte till armbågarna, och stövlar med stora glänsande metallklackar. Den av männen som verkade vara äldst, bar en stor lysande medalj

Ufonauterna bar hjälmar av något glasliknande material och deras kläder bar formen av ett slags dykar-dräkter i blått. På toppen av hjälmarna satt ett sorts glänsande metallskydd.

på bröstet i form av en eldsprutande drake omgärdad av stjärnor.'

J G: 'Hur såg varelserna ut?'

A F: 'X sade mig att de var 1,90 till 2 meter långa. De hade ljusa ögon, vit hy och mörkt lockigt hår. Den äldste var gråhårig.'

J G: 'Vad gjorde X då han såg varelserna komma ut ur skeppet?'

A F: 'Då de kommit ned på marken gick han fram till dem. Han lade märke till att en av dem höll ett rör i ena handen. Han gjorde sedan ett tecken åt dem, indianernas fredstecken. De ryggade tillbaka. Den gråhåriga sade sedan något åt de andra på ett främmande och snabbt språk.'

J G: 'På mig verkar det egendomligt att er farbror kunde höra vad han sa, de hade ju dock dessa hjälmar.'

A F: 'Ja, jag fann det också egendomligt. Men X betonade detta. Han berättade flera gånger om sin upplevelse, utan att vid något tillfälle motsäga sig själv.'

J G: 'Vad hände sedan?'

A F: 'Varelserna förhöll sig fullkomligt vänskapliga, ty min farbror liknade dem mycket till det yttre. Även han är storväxt, kraftigt byggd och har mörkt hår och ljusa ögon. Den av dem som verkade vara chef, vände sig mot X och sade honom på en melodios spanska, att de kom från planeten TIOS, vilken jordens människor kallar JUPITER. Sedan vidrörde han min farbrors rygg, vilket upprepades av de andra fyra.'

J G: 'Hur kände sig er farbror?'

A F: 'Han kände sig liksom bedövd, det gick runt i huvudet på honom, och han var oförmögen att tala.'

J G: 'Vad sade de mer?'

A F: 'De undrade över hur de kunde stöta på en man som var så lik dem själva. De var här för att hjälpa jordmänniskorna, och för att skaffa substanser som var oundgängliga för dem. Därefter lät de honom inspektera farkosten. Han lät sig lyftas ombord, liksom svävande. I detta ögonblick greps han av panik, och kände sig som en myra i deras närvaro ...'

J G: 'Men trots detta följde han med ombord ...'

A F: 'Ja, alltsammans föreföll honom helt fantastiskt. Farkosten hade en osynlig belysning, vars källa det var omöjligt att upptäcka. Det fanns hundratals apparater och oräkneliga mätartavlor. De sade att farkosten drevs av elektricitet och väte. Den hade ett rum, som liknade ett laboratorium med stora kartor, där 15 vetenskapsmän arbetade. Han såg också 'maskinhallen', vilken hyste en sorts guldglänsande föremål. Han såg rök stiga upp från stora 'turbiner', som var sammanlänkade medelst kablar. Det fanns också utrustning som liknade transformatorer.'

J G: 'Er farbrors berättelse är häpnadsväckande. Kan han inte ha hittat på alltsammans?'

A F: 'Jag kände honom tillräckligt väl för att inse att han inte ljög. Dessutom var han mycket uppskattad då han berättade historien för mig.'

J G: 'Hade han någon ytterligare kontakt?'

A F: 'Ja, men om den kan jag inget säga. Det enda jag kan säga är att han kände sig mycket sjuk efter den andra kontakten. En sjukdom som snabbt

Fortsättning på sid 17